

Raportul special

Comitetul Unic de Rezoluție: au fost angajate eforturi în vederea realizării uniunii bancare – o sarcină complexă –, dar mai este o cale lungă de parcurs în acest sens

[prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al
doilea paragraf TFUE]

4
1977 - 2017

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele unor audituri de conformitate sau ale unor audituri ale performanței care au ca obiect domenii specifice ale bugetului sau aspecte specifice legate de gestiune. Curtea selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile existente la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, schimbările preconizate și interesul existent în mediul politic și în rândul publicului larg.

Acest raport a fost elaborat de Camera de audit IV – condusă de domnul Baudilio Tomé Muguruza, membru al Curții de Conturi Europene –, cameră axată pe domeniile legate de reglementarea piețelor și de economia competitivă. Auditul a fost condus de domnul Kevin Cardiff, membru al Curții de Conturi Europene. Pentru elaborarea acestui raport, el a fost sprijinit de: Gediminas Mačys, șef de cabinet, Shane Enright, atașat în cadrul cabinetului, Zacharias Koliass, director și manager principal, și Helmut Kern, coordonator. Din echipa de audit au făcut parte Matthias Blaas, Helmut Frank, Vasileia Kalafati, Anna Ludwikowska, Radek Majer, Heikki Kivisto și Natalie Hagmayer.

De la stânga la dreapta: Natalie Hagmayer, Anna Ludwikowska, Shane Enright, Helmut Kern, Radek Majer, Helmut Frank, Kevin Cardiff, Matthias Blaas, Zacharias Koliass, Vasileia Kalafati, Gediminas Mačys.

CUPRINS

	Puncte
Lista acronimelor	
Glosar	
Sinteză	I-XI
Introducere	1-12
Uniunea bancară	1-4
Rolul Comitetului Unic de Rezoluție	5-8
Interacțiunea dintre Comitetul Unic de Rezoluție și alte autorități	9-12
Sfera și abordarea auditului	13-23
Sfera și metodologia auditului	13-21
Accesul la probe și probleme de confidențialitate	22-23
Observații	24-142
Planurile de rezoluție: elaborarea lor nu este încă finalizată	24-83
Planificarea este în curs	25-34
Prezentare generală a conținutului planurilor de rezoluție	35-36
Anumite elemente esențiale ale planurilor de rezoluție încă lipsesc	37-82
Gradul limitat de respectare a cadrului unic de reglementare	83
Orientările în materie de planificare a rezoluțiilor necesită îmbunătățiri	84-102
Manualele și modelele trebuie să fie actualizate și îmbunătățite	85-93
Notele de politică	94-99
Politica referitoare la obstacolele semnificative și la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile	100-101
Controalele de gestiune și asigurarea calității	102
Comitetul Unic de Rezoluție se confruntă cu o problemă gravă de lipsă de personal	103-118
Țintele în materie de personal nu sunt niciodată atinse	104-114

Deficitul de personal în cadrul serviciului de resurse umane are un impact asupra recrutării	115-118
Cadrul de cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție și cu BCE trebuie ameliorat	119-142
Lipsă de claritate în cooperarea cu autoritățile naționale de rezoluție	120-129
Deficiențele cadrului de cooperare cu BCE	130-142
Concluzii și recomandări	143-158
Planificarea rezoluțiilor nu este încă finalizată	146-150
Sistemul de norme pentru planificarea rezoluțiilor este deocamdată incomplet	151
Resurse umane insuficiente	152-153
Cadrul de cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție trebuie ameliorat	154
Memorandumul de înțelegere cu BCE trebuie ameliorat	155
Cadrul legislativ creează dificultăți pentru comitet	156-158

Anexa I – Imagine de ansamblu a componentelor celor mai importante ale cadrului unic de reglementare

Anexa II – Lista elementelor de probă care nu au fost furnizate

Anexa III – Lista elementelor lipsă din rezumatele planurilor incluse în eșantion

Răspunsurile Comitetului Unic de Rezoluție

LISTA ACRONIMELOR

ABE	Autoritatea Bancară Europeană
BCE	Banca Centrală Europeană
FUR	Fondul unic de rezoluție
MUR	Mecanismul unic de rezoluție
MUS	Mecanismul unic de supraveghere
Regulamentul MUR	Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1)
SREP	Procesul de supraveghere și evaluare (<i>Supervisory review and evaluation process</i>)
TFUE	Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

GLOSAR

Cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile	Cerință pe care băncile trebuie să o respecte în permanență, prin deținerea unor instrumente care să poată fi ușor recapitalizate intern pentru a se garanta că pierderile pot fi absorbite și băncile recapitalizate în situația în care acestea intră în dificultate financiară și fac ulterior obiectul procedurii de rezoluție.
Colegii de rezoluție	Organisme alcătuite din membri ai mai multor autorități naționale de rezoluție și create pentru a asigura cooperarea între toate autoritățile relevante în toate etapele rezoluției unui grup bancar transfrontalier.
Echipe interne de rezoluție	În conformitate cu articolul 83 din Regulamentul MUR, Comitetul Unic de Rezoluție poate să înființeze echipe interne de rezoluție alcătuite din personalul propriu și din personalul autorităților naționale de rezoluție, precum și, după caz, din observatori din statele membre din afara zonei euro. Aceste echipe interne joacă un rol esențial pentru cooperarea și comunicarea dintre comitet și autoritățile naționale de rezoluție cu privire la elaborarea planurilor de rezoluție. Astfel de echipe sunt create pentru toate băncile care intră în domeniul de competență al comitetului, ele fiind conduse de coordonatori numiți din rândurile personalului de grad ierarhic superior al comitetului.
Funcții critice	Activități, servicii sau operațiuni ale băncii a căror întrerupere ar putea conduce la perturbarea stabilității financiare sau a serviciilor esențiale pentru economia reală.
Instrument de recapitalizare internă	Un instrument de rezoluție care implică diminuarea pasivelor unei bănci, ceea ce antrenează reducerea forțată a valorii nominale a depozitelor clienților și a obligațiilor. Despre pasivele cărora li se poate aplica acest instrument, se spune că „pot fi recapitalizate intern”.
Linie de activitate esențială	Activitate care se numără printre principalele surse importante de venit sau de profit ale băncii.
Obstacole semnificative	Obstacole grave care ar putea împiedica lichidarea sau rezoluția unei bănci, identificate de autoritățile de rezoluție în cursul evaluării posibilității de rezoluție a unei bănci. Autoritățile de rezoluție dispun de competențe extinse prin care pot impune băncilor să remedieze sau să înlăture orice astfel de obstacole într-un anumit interval de timp. De exemplu, Comitetul Unic de Rezoluție ar putea solicita unei bănci să renunțe la anumite active, să își limiteze activitățile sau să își modifice structura juridică sau operațională.
Rezoluție	Lichidarea ordonată a unei a unei bănci în curs de a intra în dificultate, în vederea asigurării continuității funcțiilor sale esențiale și a menținerii stabilității financiare. Ea are drept scop și să protejeze fondurile publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijinul financiar public extraordinar.
Schemă de garantare a depozitelor	Schemă pentru protecția deponenților, care vizează să garanteze că aceștia sunt protejați, până la un anumit plafon și în anumite limite, de pierderile care pot apărea în cazul intrării în dificultate a unei bănci.

Supraveghere	Supravegherea bancară este activitatea de monitorizare de către autorități publice a performanței financiare și a operațiunilor financiare ale băncilor, cu scopul de a se garanta că acestea își desfășoară activitatea în condiții de siguranță și în mod riguros, cu respectarea normelor și a reglementărilor.
--------------	--

SINTEZĂ

I. Pentru a se evita reproducerea unei crize financiare ca cea din 2008 în Europa, UE a creat noi structuri instituționale menite să asigure un sector financiar mai sigur pe piața unică. Printre acestea se numără mecanismul unic de supraveghere (MUS) și mecanismul unic de rezoluție (MUR). Prezentul raport se concentrează pe Comitetul Unic de Rezoluție (denumit în continuare „comitetul”), care, împreună cu autoritățile naționale de rezoluție din zona euro, formează mecanismul unic de rezoluție.

II. A fost dezvoltat un „cadru unic de reglementare”, format din legislație și orientări armonizate privind rezoluția și supravegherea băncilor. Acest cadru unic cuprinde o serie de elemente referitoare la rezoluție, care, împreună, ghidează activitatea comitetului. Înființat abia în 2015, comitetul este, în mare parte, încă în faza de început și a fost nevoit să își asume responsabilități foarte importante într-un interval de timp foarte scurt.

III. Activitatea Comitetului Unic de Rezoluție ar trebui privită ca o componentă a unui sistem mai amplu care implică, de asemenea, autorități de supraveghere (de exemplu, BCE) și organisme de reglementare (cum ar fi Autoritatea Bancară Europeană). Autoritățile de supraveghere sunt responsabile de supravegherea prudențială permanentă a băncilor care intră în domeniul lor de competență. În cazul în care măsurile de redresare sau de intervenție nu sunt eficace, banca în cauză este evaluată ca fiind „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”, moment în care intervin autoritățile de rezoluție. Comitetul, cu sprijinul autorităților naționale de rezoluție, este responsabil de planificarea de contingență a rezoluției băncilor care intră în domeniul său de competență, precum și de gestionarea procedurilor de rezoluție bancară, după caz și astfel cum este necesar. Domeniul de competență al comitetului se extinde la toate băncile semnificative și la băncile mai puțin semnificative transfrontaliere din zona euro.

IV. TFUE conferă Curții de Conturi Europene dreptul de acces deplin la toate acele documente ale entității auditate care sunt necesare în scopul desfășurării auditului. În cadrul prezentului audit, Curtea a obținut o documentație cuprinzătoare de la conducerea și de la personalul comitetului, care i-a permis să formuleze cu încredere concluziile acestui raport. Nu a fost însă pusă la dispoziție toată documentația solicitată.

V. Curtea a constatat că sarcina de înființare a comitetului într-un interval de timp foarte scurt și de la zero a reprezentat o provocare considerabilă. Au fost identificate deficiențe în modul în care comitetul elabora planurile de rezoluție. Deși este necesar să se remedieze aceste deficiențe, atât în cadrul intern al comitetului, cât și la nivelul mecanismelor legislative și de cooperare care i se aplică, nu trebuie uitat faptul că activitatea sa era doar la început.

VI. Comitetul nu a finalizat încă planificarea rezoluțiilor pentru băncile care intră în domeniul său de competență. Deși a depus eforturi considerabile într-un ritm susținut pentru a se asigura că sunt disponibile cel puțin versiunile preliminare ale planurilor de rezoluție pentru majoritatea băncilor, planurile pe care le-a adoptat în 2016 nu respectă un număr considerabil de cerințe stabilite în cadrul unic de reglementare. Această problemă este într-o oarecare măsură atenuată de disponibilitatea unor informații contextuale suplimentare, dar persistă deficiențe semnificative în legătură cu cerințele legislative.

VII. Comitetul ar trebui mai întâi să stabilească data până la care trebuie să fie elaborate primele planuri de rezoluție pe deplin conforme cu cadrul unic de reglementare pentru fiecare bancă ce intră în domeniul său de competență. Comitetul ar trebui apoi să procedeze la elaborarea acestor planuri, stabilindu-le o ordine a priorităților în funcție de gradul de risc al băncilor. Fiecare plan ar trebui să abordeze chestiunea posibilității de rezoluția băncii în cauză, precum și chestiunea fezabilității și a credibilității strategiilor de rezoluție alese.

VIII. Pentru a se asigura că sectorul bancar dispune de o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor, comitetul trebuie, de asemenea, să finalizeze sistemul de norme și de orientări pentru planificarea rezoluțiilor, inclusiv politica pentru determinarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile. Este necesar să se procedeze la elaborarea sau, după caz, la actualizarea unor note de orientare și a manualului de planificare a rezoluțiilor conceput de comitet.

IX. Comitetul s-a confruntat, încă de la bun început, cu dificultăți în ceea ce privește recrutarea unui număr suficient de angajați cu competențele corespunzătoare. Aceste întârzieri de la nivelul recrutării au avut un impact negativ asupra tuturor domeniilor de activitate ale comitetului, în ciuda angajamentului și a motivației de care a dat dovadă

personalul său. Comitetul trebuie să își accelereze eforturile de recrutare și să doteze serviciul de resurse umane cu un efectiv adecvat pentru a putea face față în mod corespunzător nevoilor legate de acest proces, în special în ceea ce privește posturile mai specializate și cele de nivel ierarhic superior. Dacă țintele în materie de personal nu pot fi atinse sau dacă sunt necesare măsuri provizorii, comitetul ar trebui să aibă în vedere soluții alternative.

X. Repartizarea sarcinilor operaționale între autoritățile naționale și comitet, precum și repartizarea responsabilităților continuă să fie neclare, iar echipele interne de rezoluție nu sunt dotate cu un efectiv de personal suficient. Comitetul trebuie să rezolve urgent aceste probleme.

XI. Comitetul a acumulat o experiență semnificativă în contextul punerii în practică a cadrului legislativ. Având în vedere această experiență, comitetul ar trebui să invite organele legislative să aducă anumite ajustări care să sporească eficacitatea activității sale și contribuția sa la nivel sistemic. Printre acestea ar trebui să fie incluse modificări la nivelul mandatului său și modificări care să aibă un impact asupra punerii la dispoziție a informațiilor și a schimbului de informații cu BCE (în special în contextul memorandumului de înțelegere). De asemenea, comitetului ar trebui să i se pună la dispoziție un instrument de moratoriu.

INTRODUCERE

Uniunea bancară

1. Pentru a se evita reproducerea unei crize financiare ca cea din 2008 în Europa, UE a urmărit să pună în aplicare o serie de politici menite să asigure un sector financiar mai sigur pe piața unică. Printre acestea se numără impunerea unor norme mai riguroase aplicabile băncilor în materie de capital și de lichidități, armonizarea normelor privind gestionarea băncilor în curs de a intra în dificultate și o protecție îmbunătățită a deponenților. Această nouă bază legislativă și organismele și autoritățile asociate acesteia formează, împreună, uniunea bancară a UE.
2. Uniunea bancară comportă doi piloni instituționali. Primul pilon este reprezentat de supravegherea comună a băncilor, asigurată prin intermediul mecanismului unic de supraveghere. Al doilea pilon constă într-o procedură de lichidare ordonată a băncilor¹, mai exact mecanismul unic de rezoluție. A fost propus și un al treilea pilon, sub forma unui sistem european de asigurare a depozitelor. Prezentul raport se concentrează pe Comitetul Unic de Rezoluție, care, împreună cu autoritățile naționale de rezoluție din zona euro, constituie „competența centralizată de rezoluție”, exercitată prin intermediul MUR în legătură cu băncile în curs de a intra în dificultate.
3. Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție au responsabilitatea de a gestiona, în cooperare, procesele de rezoluție bancară. Rezoluția are drept scop să asigure continuitatea funcțiilor critice ale băncii. În cazul în care o bancă nu are funcții critice și intrarea ei în dificultate nu ar implica un risc pentru stabilitatea financiară, ea va fi lichidată prin aplicarea procedurilor normale de insolvență. Principiul care stă la baza noului cadru de reglementare constă în reducerea la minimum a cazurilor în care intrarea în dificultate a unei bănci produce consecințe destabilizatoare și perturbatoare, la aceasta adăugându-se obiectivul de asigurare a unei protecții corespunzătoare pentru creditorii, grație unui ansamblu de norme UE și naționale. Dacă este pus în aplicare în mod corect, acest principiu va contribui la

¹ Așa cum este utilizat în prezentul raport, termenul „bancă” se referă la entitățile menționate la articolul 2 din Regulamentul MUR.

limitarea costurilor bugetare, precum și la creșterea stabilității financiare, care, la rândul ei, susține creșterea economică.

4. Începând din 2013, UE elaborează un ansamblu de norme armonizate pentru supravegherea și rezoluția băncilor. Acestea sunt cunoscute, pe plan conceptual, sub denumirea de „cadru unic de reglementare”. În materie de rezoluție (a se vedea detaliile din ***anexa I***), cadrul unic de reglementare cuprinde, în principal, Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție (Regulamentul MUR), Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare, o serie de regulamente delegate ale Comisiei și standarde și ghiduri ale Autorității Bancare Europene (ABE).

Rolul Comitetului Unic de Rezoluție

5. Comitetul este responsabil de rezoluția, atunci când este necesar, a tuturor băncilor semnificative din zona euro, precum și a băncilor mai puțin semnificative care își desfășoară activitatea în mai multe țări². O bancă mai puțin semnificativă transfrontalieră este constituită dintr-o societate-mamă situată în zona euro și cel puțin o filială situată într-un alt stat membru din zona euro. În ianuarie 2017, comitetul acoperea 141 de bănci, reprezentând peste 80 % din totalul activelor bancare din zona euro. Autoritățile naționale de rezoluție sunt responsabile de rezoluția tuturor celorlalte bănci de la nivel național, ceea ce înseamnă aproximativ 3 250 de entități juridice³.

6. Principalele atribuții ale comitetului sunt:

- (a) să elaboreze planuri de rezoluție pentru toate băncile care intră în domeniul său de competență și să stabilească nivelul datoriilor și al fondurilor proprii care ar putea să fie recapitalizate intern în caz de rezoluție (o „plasă de siguranță” cunoscută sub denumirea de „cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile”);

² Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul MUR și <https://srb.europa.eu/en/node/44>.

³ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/list/who/html/index.en.html>

- (b) să adopte decizii de rezoluție privind acțiunile care trebuie întreprinse în contextul rezoluției unei bănci;
- (c) să asigure armonizarea și coerența în cadrul MUR;
- (d) să administreze Fondul unic de rezoluție (FUR), care pune la dispoziție, în anumite circumstanțe, un sprijin financiar pentru procesele de rezoluție⁴.

7. Comitetul a fost înființat în luna august 2014, în temeiul Regulamentului MUR, și a devenit agenție independentă din luna ianuarie 2015. El a fost administrat cu titlu provizoriu de Comisie (timp de câteva luni) înainte ca membrii care iau parte la sesiunea executivă să își preia funcțiile. Sediul comitetului se află la Bruxelles și efectivul său de personal era format din aproximativ 170 de angajați la sfârșitul anului 2016. Comitetul este, în mare parte, o entitate aflată încă la început de drum.

8. Comitetul ia decizii în sesiuni executive și în sesiuni plenare. La sesiunile executive iau parte președintele, vicepreședintele și patru membri deplin (care nu sunt reprezentanți ai autorităților naționale de rezoluție). Președintele (sau vicepreședintele) și cei patru observatori permanenți au dreptul de a vota în sesiunile executive. La sesiunile care se ocupă de o anumită bancă asistă și un reprezentant al autorității naționale de rezoluție din statul membru în care își are sediul respectiva bancă (sesiune executivă „extinsă”). La sesiunile plenare asistă câte un reprezentant din partea fiecărei autorități naționale de rezoluție. Sesiunea plenară trebuie să fie convocată pentru decizii de rezoluție atunci când valoarea ajutorului furnizat de FUR pentru rezoluția respectivă depășește 5 miliarde de euro (sau atunci când sprijinul sub formă de lichidități depășește 10 miliarde de euro).

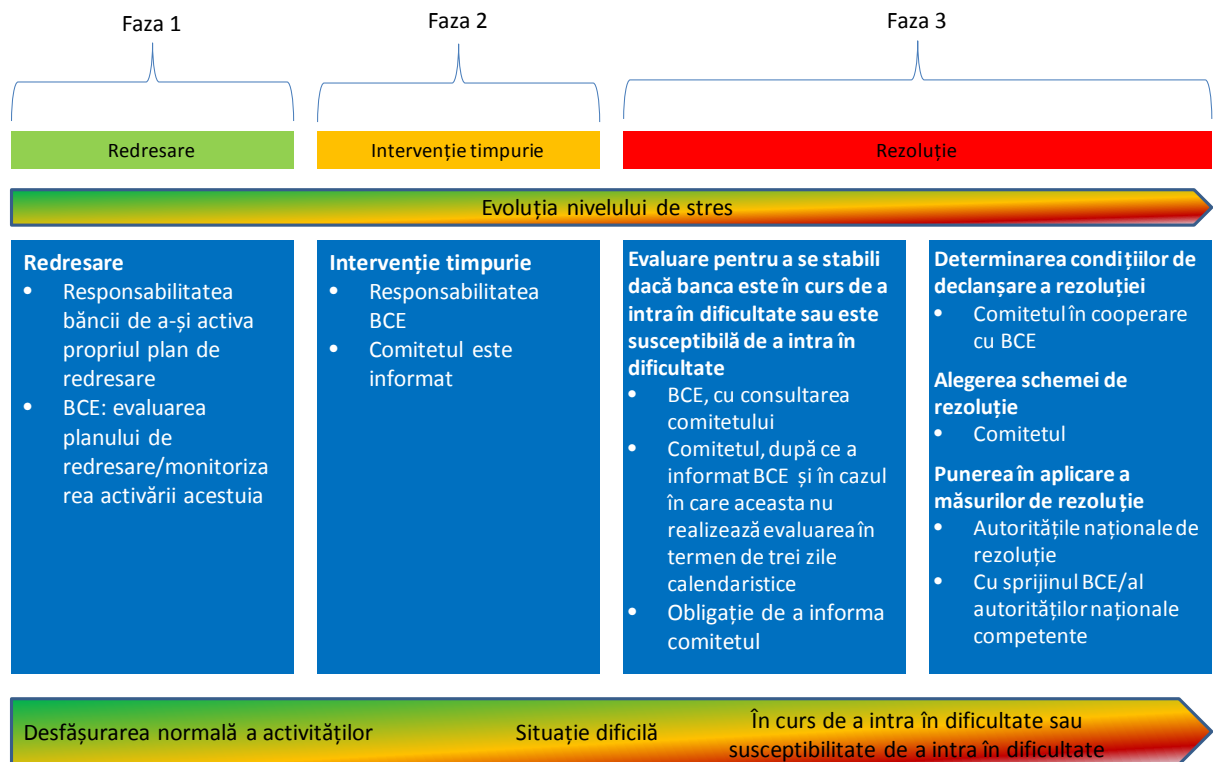
⁴ FUR este alimentat din contribuții ale băncilor din zona euro. Dacă pierderile sunt transferate către acest fond, el poate fi utilizat numai în cazul în care acționarii sau creditorii, inclusiv deținătorii de obligațiuni, au absorbit deja pierderi în valoare de cel puțin 8 % din totalul pasivelor băncii în scopul rezoluției acesteia [articolul 27 alineatul (7) și articolul 76 alineatul (3) din Regulamentul MUR].

Interacțiunea dintre Comitetul Unic de Rezoluție și alte autorități

9. Procedura de tratare a unei bănci aflate în dificultate financiară poate cuprinde trei faze operative (a se vedea ***figura 1***), după pregătire și planificare. Prima este faza de redresare, în cursul căreia banca are obligația de a implementa acțiunile stabilite în propriul său plan de redresare. Planul de redresare este evaluat de autoritatea de supraveghere, care, în cazul băncilor cu importanță semnificativă din zona euro, este BCE.

10. Următoarea fază (mai decisivă) este cea de intervenție timpurie, în cursul căreia autoritatea de supraveghere are competența de a impune măsuri specifice. Comitetul nu este un factor de decizie în primele două faze, dar deține o parte din responsabilitate în ceea ce privește monitorizarea situației băncii și elaborează măsurile de rezoluție eventuale prevăzute pentru faza următoare.

11. Cea de a treia fază este faza de rezoluție, în cursul căreia rolul comitetului devine esențial. O procedură de rezoluție este declanșată dacă BCE informează comitetul că o bancă aflată sub supravegherea sa este considerată a fi „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate” sau dacă comitetul ajunge, în mod independent, la aceeași concluzie. Comitetul poate decide să supună o entitate procedurii de rezoluție numai în cazul în care sunt îndeplinite și cerințele următoare: nu sunt disponibile măsuri alternative și rezoluția (spre deosebire de aplicarea procedurii de insolvență) este considerată a fi necesară în interesul public. Deoarece în acest sistem sunt implicate BCE, comitetul și diverse alte autorități naționale și europene, o comunicare de o calitate ridicată și înțelegerea reciprocă joacă un rol esențial pentru reușita activităților.

Figura 1 – De la redresare la rezoluție

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, după adaptarea informațiilor provenite de la BCE.

12. Comitetul poate să adopte o schemă de rezoluție care implică utilizarea FUR doar dacă Comisia a decis că acest lucru poate fi autorizat în conformitate cu normele în materie de ajutoare de stat. Ulterior, Comisia aprobă cuantumul prevăzut de la fond în schema de rezoluție.

SFERA ȘI ABORDAREA AUDITULUI

Sfera și metodologia auditului

13. Curtea a examinat dacă Comitetul Unic de Rezoluție este echipat corespunzător pentru desfășurarea eficace a rezoluțiilor bancare. Curtea a analizat în special:

- (a) calitatea planificării rezoluțiilor de către comitet pentru băncile individuale (a se vedea **punctele 24-83**);
- (b) dacă acest comitet este bine pregătit pentru a respecta cadrul legal pentru planificarea rezoluțiilor care îi este aplicabil (a se vedea **punctele 84-102**) și

(c) dacă comitetul dispune de resurse umane adecvate pentru a putea să îndeplinească sarcinile care îi sunt încredințate și dacă este adecvat cadrul de cooperare (a se vedea **punctele 103-142**).

14. Concluziile și recomandările (a se vedea **punctele 143-158**) formulate în raportul de față vor fi prezentate urmând această structură.

15. În ceea ce privește litera (a), Curtea a examinat dacă planurile de rezoluție elaborate de comitet sunt adecvate și sistematice și dacă în acestea există evaluări ale posibilității de rezoluție și determinarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile.

16. În acest scop, populația de audit a constatat în cele 58 de planuri de rezoluție complete elaborate pentru diverse bănci de către comitet până la sfârșitul lunii ianuarie 2017. Comitetul a acceptat să pună la dispoziție numai cinci capitole esențiale din aceste planuri (a se vedea **punctul 26**), pe care Curtea le-a examinat, selectând aleatoriu, din populația de audit, opt exemple pentru fiecare capitol și limitându-se la maximum două capitole din același plan: astfel, au fost examinate în total 40 de capitole (care acoperă 31 de bănci diferite). Comitetul a suprimat, din toate capitolele selectate, toate datele care erau specifice băncii în cauză, precum și datele care proveneau de la BCE. Această abordare a permis echipei de audit să examineze în mod detaliat aspectele problematice ale planurilor și să tragă concluzii semnificative, dar nu și să înțeleagă pe deplin dacă aceste planuri sunt exhaustive sau au o coerență internă. În consecință, Curtea a fost nevoită să caute informații suplimentare (a se vedea **punctul 36**), care au fost puse la dispoziție de trei bănci.

17. În ceea ce privește litera (b), Curtea a evaluat dacă comitetul aplică un sistem adecvat de norme, care poate să includă manuale, orientări și cadre pentru planificarea rezoluțiilor.

18. În ceea ce privește litera (c), Curtea a evaluat dacă comitetul a recrutat un număr adecvat de angajați cu competențe corespunzătoare și dacă le-a oferit formări suplimentare. Curtea a examinat, de asemenea, eficacitatea cooperării comitetului cu autoritățile naționale de rezoluție și cu BCE.

19. Pentru efectuarea acestui audit, Curtea a utilizat criteriile derivate din următoarele surse:

- (a) cerințele juridice care decurg din Regulamentul MUR și din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare;
- (b) regulamentul delegat al Comisiei, care precizează conținutul planurilor de rezoluție;
- (c) lista în care Consiliul pentru Stabilitate Financiară enumeră atributele-cheie ale unor regimuri eficiente de rezoluție a instituțiilor financiare și
- (d) modelul celor patru linii de apărare conceput de Institutul pentru Stabilitate Financiară⁵.

20. Cea mai mare parte a activităților de audit pe teren au fost efectuate între octombrie 2016 și iulie 2017, acoperind planuri de rezoluție adoptate cel mai târziu în luna ianuarie 2017.

21. Probele de audit constau în informații colectate prin intermediul unor întrevederi și discuții cu personalul comitetului, precum și în urma examinării documentației interne a comitetului, a datelor aflate la dispoziția publicului larg, a pozițiilor⁶ comitetului (după caz) și a realizării unui sondaj în rândul a 20 de autorități naționale de rezoluție⁷.

Accesul la probe și probleme de confidențialitate

22. Drepturile de audit și mandatul pentru acest audit al performanței decurg din dispozițiile generale ale articolului 287 TFUE, care acordă Curții de Conturi Europene acces deplin la toate documentele necesare pentru desfășurarea sarcinii de audit în cauză. În cursul auditului, Comitetul Unic de Rezoluție a susținut că existau anumite probleme speciale de confidențialitate, din cauza unor preocupări legate de stabilitatea financiară, care se

⁵ <http://www.bis.org/fsi/fsipapers11.htm>.

⁶ Declarații scrise ale comitetului ca răspuns la solicitările de probe.

⁷ Deși statele membre participante la MUR sunt în număr de 19, Spania dispune de două autorități care se ocupă de rezoluție, ceea ce face ca populația sondajului să fie de 20 de entități.

aplicau datelor și practicilor specifice băncilor (a se vedea, de asemenea, **punctul 16**).

Tratatul nu prevede nicio excepție specială din acest punct de vedere, dar Curtea a reușit să ajungă la un acord special în ceea ce privește tratamentul și protecția datelor de acest tip, cooperând cu conducerea comitetului pentru a reduce orice risc real sau aparent și asigurând totodată accesul la datele necesare pentru audit. În acest sens, printre altele, Curtea a lucrat în mare măsură cu date anonimizate, ținând seama și de necesitățile auditului.

23. Cooperarea și asistența furnizate de comitet au permis efectiv Curții să desfășoare activități de audit ample și să obțină certitudinea necesară pentru a formula concluziile enunțate în acest prim raport special cu privire la operațiunile comitetului. Documentele au fost puse la dispoziție pe scară largă, înregistrându-se însă și anumite excepții semnificative. În special, absența anumitor documente de politică (care, potrivit declarațiilor comitetului, nu existau decât sub formă de proiect) a avut mai multe implicații. De exemplu, din această cauză, Curtea nu a putut să evalueze pe deplin dacă politicile comitetului sunt în totală concordanță cu cadrul unic de reglementare. De asemenea, accesul în principal la date anonimizate în legătură cu planurile de rezoluție nu a permis Curții să evalueze caracterul exhaustiv și coerența internă a acestora. În pofida tuturor acestor factori, Curtea a fost în măsură să formuleze mai multe concluzii bine fundamentate cu privire la planurile de rezoluție, așa cum va reieși din acest raport (a se vedea **anexa II**).

OBSERVAȚII

Planurile de rezoluție: elaborarea lor nu este încă finalizată

24. În prezenta secțiune, sunt examinate principalele elemente din cadrul planurilor de rezoluție elaborate de comitet și sunt prezentate constatările referitoare la conformitatea cu cadrul unic de reglementare.

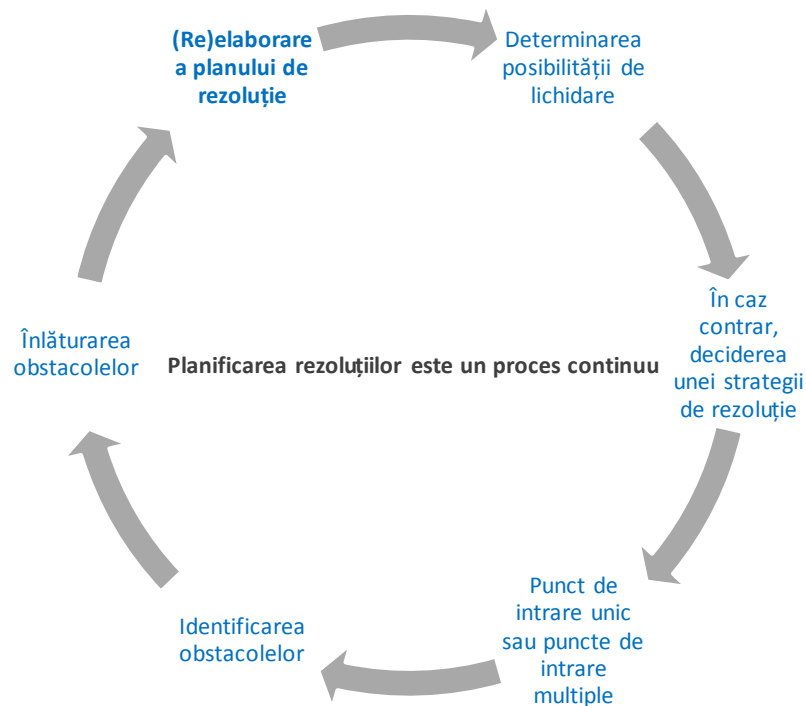
Planificarea este în curs

25. Planificarea rezoluțiilor, care este sarcina operațională permanentă a comitetului, este aplicabilă tuturor băncilor aflate în domeniul său de competență, și nu doar celor considerate ca aflându-se în dificultate. Procesul de planificare a rezoluției debutează cu

elaborarea unui plan de rezoluție. În acest context, comitetul trebuie să determine care sunt funcțiile critice și liniile de activitate esențiale ale băncii. În etapa următoare, comitetul evaluează dacă banca poate fi lichidată în conformitate cu procedurile naționale de insolvență; aceasta constituie abordarea standard, cu excepția cazului în care comitetul consideră că interesul public impune utilizarea rezoluției. În cazul în care se ia o decizie de rezoluție în interesul public, comitetul are obligația de a concepe o strategie de rezoluție adaptată la circumstanțele specifice ale băncii. Odată strategia elaborată, comitetul analizează apoi eventualele obstacole care pot împiedica rezoluția eficientă a băncii⁸, planul de rezoluție trebuind să indice modalitățile de atenuare a unor astfel de obstacole. Procesul de planificare a unei rezoluții este ilustrat în ***figura 2***.

⁸ Articolul 17 alineatul (5) litera (g) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

Figura 2 – Procesul de planificare a unei rezoluții⁹

Sursa: Comitetul Unic de Rezoluție.

26. Un plan de rezoluție conține următoarele capitole esențiale¹⁰:

- (a) analiza strategică a activităților, care constă în determinarea funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale ale băncii;
- (b) strategia de rezoluție preferată: acest capitol evaluează fezabilitatea și credibilitatea strategiei de rezoluție;

⁹ Figura menționează un „punct de intrare” unic sau „puncte de intrare” multiple. Acest termen se referă la numărul entităților juridice cărora comitetul le va aplica măsuri de rezoluție. Un punct de intrare unic înseamnă că măsurile de rezoluție vor fi aplicate doar unei singure entități, de exemplu, societății holding a unui grup bancar, în timp ce abordarea cu puncte de intrare multiple înseamnă că măsurile de rezoluție vor fi aplicate mai multor entități, de exemplu mai multor filiale.

¹⁰ Pagina 19 din lucrarea comitetului intitulată *Introduction to resolution planning*: <https://srb.europa.eu/en/node/163>.

- (c) continuitatea financiară și operațională: o evaluare a condițiilor financiare și operaționale prelabile care sunt necesare pentru asigurarea continuității în cursul rezoluției;
- (d) sinteza evaluării posibilității de rezoluție: se evaluează existența unor obstacole semnificative în calea posibilității de rezoluție și modalitățile în care acestea pot fi înlăturate. În acest capitol, comitetul determină, de asemenea, care este cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile;
- (e) rezumatul planului.

Abordarea Comitetului Unic de Rezoluție în materie de planificare a rezoluțiilor

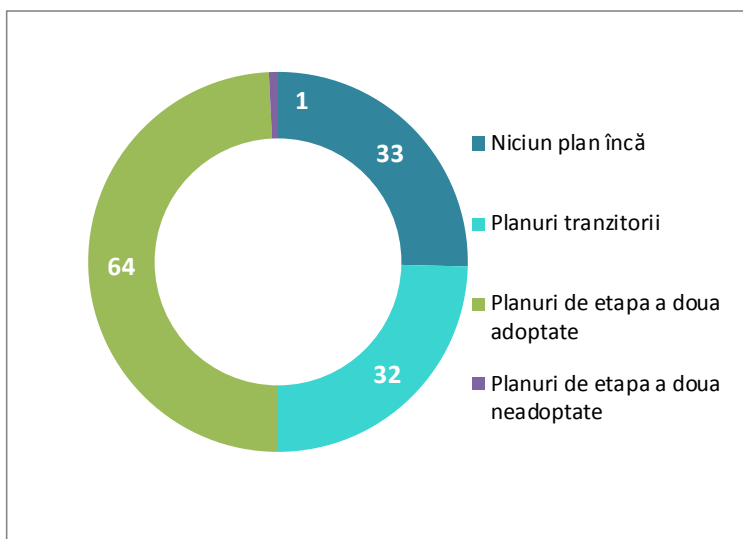
27. Elaborarea de către comitet a planurilor de rezoluție are loc în patru etape. Procesul începe cu un plan de rezoluție tranzitoriu, care este ulterior actualizat și extins.

- (a) Planurile de rezoluție tranzitorii (planuri de primă etapă) se concentrează pe diverse aspecte ale analizei strategice a activităților. Ele nu trebuie aprobate de către comitet reunit în sesiune executivă extinsă (a se vedea **punctul 8**) și sunt, în principal, destinate uzului intern.
 - (b) Planurile de etapa a doua sunt mai cuprinzătoare decât planurile de rezoluție tranzitorii și fac obiectul adoptării de către comitet reunit în sesiunea executivă extinsă (a se vedea **punctul 8**). Ele sunt trimise la colegii de rezoluție în vederea luării unei decizii, dar nu conțin o analiză a obstacolelor semnificative sau determinarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile.
 - (c) Planurile de etapa a treia conțin stabilirea cuantumului aferent „plasei de siguranță” – cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile – la nivel consolidat.
 - (d) Planurile de etapa a patra conțin identificarea obstacolelor semnificative și stabilirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile la nivel consolidat și la nivelul individual al entităților din cadrul unui grup.
-

28. În ianuarie 2017, comitetul avea sarcina, încredințată de organele legislative, de a adopta 130 de planuri de rezoluție¹¹, legislația neprevăzând dispoziții pentru eventuale etape intermediare. Până în prezent, comitetul nu a reușit să atingă acest obiectiv din cauza lipsei de resurse (a se vedea **punctele 103-124**). Până la sfârșitul lunii ianuarie 2017, comitetul elaborase 65 de planuri de etapa a doua, dintre care fuseseră adoptate 64¹², și redactase planuri de rezoluție tranzitorii pentru alte 32 de bănci (a se vedea **figura 3**).

29. Conform dispozițiilor legislației¹³, comitetul trebuie să stabilească o anumită dată până la care trebuie să fie elaborate primele planuri de rezoluție conforme cu cadrul unic de reglementare, dar nu a făcut acest lucru încă.

Figura 3 – Stadiul planurilor de rezoluție la sfârșitul lunii ianuarie 2017

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor furnizate de comitet.

¹¹ În ianuarie 2017, în domeniul de competență al comitetului intrau 141 de bănci (opt bănci cu importanță sistemică globală, alte 118 bănci semnificative și 15 bănci mai puțin semnificative transfrontaliere). 11 dintre aceste bănci erau însă considerate ca făcând parte dintr-un grup, astfel încât erau necesare numai 130 de planuri de rezoluție.

¹² Comitetul adoptase 58 de planuri de rezoluție pentru care era autoritatea de rezoluție la nivel de grup și șase planuri de rezoluție pentru care acest rol revenea altei autorități de rezoluție [a se vedea articolul 2 alineatul (1) punctul (44) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare].

¹³ Articolul 8 alineatul (12) din Regulamentul MUR.

30. În 2016, echipele interne de rezoluție ale comitetului demaraseră elaborarea unor planuri cuprinzătoare de etapa a doua. Potrivit declarațiilor comitetului, acestea erau detaliate și numărau între 150 și 300 de pagini. În cursul celui de al doilea semestru al anului 2016, comitetul reunit în sesiunea executivă a luat o decizie de politică de a elabora planuri de rezoluție mai scurte, de aproximativ 40 de pagini. Scopul deciziei a fost de a se facilita procesul decizional și gestionarea acestuia.

31. Deși gradul de complexitate a băncilor variază foarte mult, această limită orientativă stabilită în materie de număr de pagini se aplică tuturor planurilor. În consecință, numeroase informații necesare și/sau obligatorii nu sunt incluse, așa cum se explică în secțiunea următoare.

32. **Figura 4** prezintă de manieră sintetică structura utilizată de comitet pentru planurile de rezoluție începând din 2017. Sunt indicate, de asemenea, părțile interesate cărora li se trimitte fiecare parte dintr-un plan. Nu toate părțile interesate primesc același set de informații de la comitet. Este important de remarcat faptul că nici colegiilor de rezoluție, nici comitetului reunit în sesiunea executivă nu li se pun la dispoziție notele tehnice contextuale, care cuprind informații esențiale precum eventuale strategii alternative de rezoluție. Legislația nu conține nicio prevedere privind o eventuală limitare a schimbului de informații relevante cu membrii colegiilor de rezoluție¹⁴.

¹⁴ Dispozițiile articolului 88 alineatul (3) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare prevăd doar că autoritățile de rezoluție din țări terțe trebuie să facă obiectul unor cerințe de confidențialitate.

Figura 4 – Structura și destinatarii planurilor de rezoluție, începând cu 2017

	Plan	Anexe	Note tehnice contextuale	Slide-uri de prezentare
Conținut	Rezultate și sinteză generală a analizei obligatorii	Anexe standardizate, cum ar fi liste (ale persoanelor de contact, ale sistemelor informatice etc.), modele de prezentare a datelor privind datoriile/modele ABE, evaluarea posibilității de rezoluție, propunere motivată de cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, planuri cu puncte de intrare multiple, propuneri din partea băncii privind modalități de înlăturare a obstacolelor	Analize tehnice/ipoteze care stau la baza principalelor componente ale planului de rezoluție (de exemplu funcțiile critice, accesul la infrastructurile piețelor financiare, instrumente de rezoluție/strategii alternative, accesul la lichidități pe termen scurt, grevarea cu sarcini a activelor, continuitatea operațională)	În vederea prezentării planului în fața colegiilor de rezoluție
Comunicat următoarelor părți ¹⁵ :	MUR, sesiunea executivă extinsă, membrii colegiilor de rezoluție	MUR, sesiunea executivă extinsă, membrii colegiilor de rezoluție	MUR, BCE	Membrii colegiilor de rezoluție, observatorii din cadrul colegiilor de rezoluție

Sursa: date provenite de la comitet, adaptate.

33. În planul său de activitate pe 2017, comitetul avea în vedere elaborarea a 27 de planuri de rezoluție tranzitorii dintre cele 33 de planuri care nu fuseseră începute până la sfârșitul

¹⁵ În contextul acestui tabel, mențiunea „MUR” înseamnă că planurile de rezoluție sunt comunicate autorităților naționale de rezoluție care participă la echipele interne de rezoluție. Membrii colegiilor de rezoluție sunt definiți la articolul 88 alineatul (2) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare. Observatorii în cadrul colegiilor de rezoluție pot fi, de exemplu, autoritățile de rezoluție din țări terțe [articolul 88 alineatul (3) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare] sau autoritățile naționale de rezoluție atunci când comitetul participă în calitate de membru.

lunii ianuarie 2017. Cele 32 de planuri de rezoluție tranzitorii existente deja urmau să fie transformate în planuri de etapa a doua, iar cele 65 de planuri de etapa a doua deja existente urmau să evolueze la etapa a treia, termenul fiind primul trimestru al anului 2018.

34. Având în vedere progresul acestor activități până la sfârșitul lunii iulie 2017, volumul de muncă preconizat și nivelul actual al efectivului de personal al comitetului, această planificare pare excesiv de optimistă (a se vedea, de asemenea, **punctele 114, 124 și 125**).

Prezentare generală a conținutului planurilor de rezoluție

35. Cadrul unic de reglementare oferă o serie de orientări cu privire la conținutul planurilor de rezoluție. Pentru a evalua respectarea acestora de către comitet, Curtea a dezvoltat o gamă largă de criterii bazate pe cerințele din cadrul unic de reglementare și a examinat planurile de rezoluție incluse în eșantionul de audit. Așa cum se arată la punctele următoare, planurile de rezoluție în sine nu îndeplineau decât o mică parte din criteriile aplicate.

36. Comitetul a comunicat Curții că, deși era posibil ca anumite detalii să lipsească din planurile de rezoluție în sine, comitetul avea la dispoziție, pentru aproape jumătate din totalul preconizat al acestora, un volum considerabil de informații contextuale suplimentare care puteau veni în completarea lor. Chiar dacă nu erau incluse în mod oficial în planurile de rezoluție, informațiile respective formau o parte importantă din baza informațională pe care s-a sprijinit comitetul pentru a înțelege băncile care intrau în domeniul său de competență și pentru a lua decizii în legătură cu acestea. Examinarea materialelor de acest tip în legătură cu trei bănci a oferit Curții asigurarea că în datele aflate la dispoziția comitetului existau mai puține lacune decât s-ar putea deduce din lectura doar a planurilor de rezoluție în sine. Cu toate acestea, persistă unele deficiențe importante în legătură cu cerințele din cadrul unic de reglementare.

Anumite elemente esențiale ale planurilor de rezoluție încă lipsesc

37. În cadrul punctelor următoare, sunt prezentate domeniile în care evaluarea Curții pus în evidență că planurile de rezoluție elaborate de comitet nu îndeplineau cerințele prevăzute de cadrul unic de reglementare.

Analiza strategică a activităților

38. În acest domeniu, planurile de rezoluție prezentau mai multe deficiențe. De exemplu, nu conțineau o descriere adecvată a structurii grupurilor bancare în cauză sau o evaluare adecvată în scopul planificării rezoluției cu privire la modelul de afaceri, la guvernanță sau la structura de proprietate, iar singurele informații financiare menționate erau informații consolidate și de ordin general, în loc să fie specifice fiecărei entități semnificative, așa cum prevedea manualul de planificare a rezoluțiilor. Aceste lacune erau atenuate parțial, dar nu în totalitate, de disponibilitatea unor date suplimentare în cadrul informațiilor și al notelor contextuale.

39. În special, planurile din eșantion prezentau lacune în ceea ce privește interdependențele organizaționale esențiale pe plan intern și pe plan extern¹⁶. Deși comitetul dispune de informații cu privire la contrapărțile semnificative, Curtea nu a reușit să identifice nicio analiză a acestora care să permită identificarea riscurilor potențiale de contagiune.

Funcțiile critice

40. Analiza strategică a activităților ar trebui să determine funcțiile care sunt atât de critice încât încetarea lor ar avea un impact asupra stabilității financiare sau a economiei reale. Această evaluare ar trebui să analizeze, de asemenea, în ce măsură funcțiile băncii în cauză ar putea fi înlocuite cu cele ale altei bănci sau ale altor bănci de pe piață. Raționamentul urmat de comitet pentru a-și realiza evaluările nu era întotdeauna clar în capitolele incluse în eșantion.

41. Comitetul a înregistrat însă unele progrese semnificative, punând la dispoziția echipelor interne de rezoluție anumite orientări sub forma unui model de colectare a datelor privind funcțiile critice, care trebuia să fie aplicat începând cu 2017.

¹⁶ De exemplu, lipseau frecvent elemente precum activele și datoriile intragrup, fondurile proprii intragrup, instrumentele derivate intragrup și acordurile privind transferul de pierderi între entitățile din cadrul grupului.

42. Comitetul nu era în măsură să ofere o imagine de ansamblu a funcțiilor critice pentru fiecare bancă ce intra în domeniul său de competență. În cea mai mare parte a capitolelor incluse în eșantion, atragerea de depozite era tratată ca funcție critică. În unele planuri de rezoluție, se opera o distincție între depozitele persoanelor fizice și depozitele întreprinderilor, dar nu în toate.

43. Eventuala necesitate de a se excepta de la recapitalizarea internă anumite datorii precum depozitele privilegiate neacoperite, ca urmare a statutului lor de „funcție critică”, reduce cuantumul datoriilor disponibile pentru recapitalizare internă și face ca prevederea unei „plase de siguranță” adecvate sub forma cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile să fie cu atât mai importantă. Or, planurile de rezoluție elaborate până în prezent nu au determinat un quantum pentru cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, ceea ce sporește probabilitatea ca rezoluția băncilor respective să fie considerată imposibilă.

Strategia de rezoluție preferată

Evaluarea fezabilității și a credibilității lichidării

44. Înainte să determine o strategie de rezoluție, comitetul trebuie să evalueze dacă lichidarea prin procedura obișnuită de insolvență este credibilă și, în caz afirmativ, dacă ea este și fezabilă.

45. Atunci când evaluează credibilitatea lichidării, comitetul ia în considerare impactul probabil asupra sistemului financiar. În special, el trebuie să evalueze dacă lichidarea ar permite realizarea obiectivelor rezoluției¹⁷, printre care se numără și protejarea depozitelor garantate¹⁸.

46. Atunci când a evaluat credibilitatea, comitetul a precizat, în mai multe cazuri, că schema de garantare a depozitelor aplicabilă nu permitea respectarea cerințelor Directivei privind schemele de garantare a depozitelor și nici nu dispunea de fonduri suficiente pentru a putea

¹⁷ Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

¹⁸ Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul MUR.

suporta lichidarea unei bănci semnificative. Prin urmare, obiectivul de protejare a depozitelor acoperite este mai dificil de îndeplinit prin lichidare.

47. Pentru a evalua fezabilitatea lichidării, comitetul trebuie să examineze dacă sistemele informatice de gestiune ale băncii sunt capabile să comunice informațiile solicitate de Directiva privind schemele de garantare a depozitelor. De exemplu, este necesar să se cunoască valoarea totală a depozitelor acoperite pentru fiecare deponent, deoarece schema de garantare a depozitelor are obligația să plătească cuantumul garantat de 100 000 de euro pentru fiecare deponent într-un anumit interval de timp¹⁹.

48. Curtea nu a identificat, în planurile de rezoluție incluse în eșantionul său, nicio informație privind cuantumul finanțării disponibile în cadrul schemelor de garantare a depozitelor care să faciliteze o astfel de evaluare.

49. Nu există nicio obligație legală care să impună schemelor naționale de garantare a depozitelor să coopereze cu comitetul. În pofida acestui fapt, regulamentul delegat sugerează comitetului să consulte schemele naționale²⁰, însă acesta nu a procedat astfel.

50. Majoritatea planurilor de rezoluție au concluzionat că lichidarea nu era credibilă, însă, în opinia Curții, argumentele invocate în sprijinul acestor concluzii erau formulate într-un mod vag — un exemplu de astfel de argument este eventuala apariție a unor efecte negative substanțiale asupra sectorului bancar național. Detaliile mai specifice care sunt cerute de cadrul unic de reglementare²¹ nu au fost furnizate.

51. O măsură de rezoluție poate fi adoptată în interes public dacă ea este necesară pentru realizarea obiectivelor rezoluției și dacă este proporțională cu acestea. Este necesar, în egală măsură, să se fi determinat că lichidarea nu ar permite îndeplinirea obiectivelor rezoluției în

¹⁹ Articolul 8 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (Directiva privind schemele de garantare a depozitelor) (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

²⁰ Considerentul 20 al Regulamentului delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

²¹ Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

aceeași măsură. Singurele afirmații de acest tip în planurile de rezoluție erau formulate în termeni foarte generali și nu ofereau mai multe detalii.

52. În plus, lipsea și declarația obligatorie privind impactul pe care l-ar avea lichidarea băncii asupra dependenței de sprijinul financiar public extraordinar²².

Identificarea unei strategii de rezoluție preferate

53. Până la sfârșitul lunii ianuarie 2017, comitetul a elaborat strategii de rezoluție plecând de la ipoteza că obstacolele potențiale (care pot fi substanțiale) vor fi abordate la un moment dat în viitor, atunci când vor fi, de asemenea, stabilite cotele aferente cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile.

54. Dintre strategiile de rezoluție preferate, Curtea nu a identificat niciuna care să abordeze și problema unor eventuale evoluții neprevăzute pe termen scurt. În consecință, în cazul în care va deveni necesară în viitor adoptarea unor decizii de rezoluție, este probabil ca acestea să se îndepărteze de la plan.

55. Cadrul unic de reglementare prevede necesitatea includerii unei descrieri a tuturor variantelor strategiei de rezoluție preferate care sunt avute în vedere în cazul în care aceasta din urmă nu poate fi pusă în aplicare²³. Curtea a constatat că marea majoritate a capitolelor incluse în eșantionul său nu conțineau alternative la strategia preferată.

56. Cadrul unic de reglementare prevede includerea, în capitolul dedicat strategiei de rezoluție, a unei estimări a calendarului punerii în aplicare a fiecărui aspect important al planului²⁴. Niciunul dintre capitolele incluse în eșantionul Curții nu conținea însă un astfel de calendar.

²² Articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

²³ Considerentul 22 și articolul 22 punctul (2) litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

²⁴ Articolul 22 punctul (2) litera (d) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

Determinarea instrumentelor de rezoluție și a competențelor de rezoluție

57. În marea majoritate a planurilor, instrumentul de rezoluție reținut este recapitalizarea internă a băncii deschise. Conform acestui scenariu, banca ar trebui, în mod ideal, să închidă într-o zi de vineri și să redeschidă în mod obișnuit în luna următoare, după punerea în aplicare, în cursul weekendului, a măsurii de rezoluție prin recapitalizare internă.

58. În unele planuri de rezoluție, se menționează însă că sistemele informatice ale băncilor ar putea avea dificultăți în a furniza în timp util datele necesare pentru recapitalizarea internă.

59. O examinare internă realizată de comitet s-a axat pe o serie de aspecte operaționale legate de instrumentul de recapitalizare internă. Concluzia rezultată în urma acestei examinări este că trebuie să se depună eforturi suplimentare, în special în ceea ce privește calendarul estimat și modalitățile practice legate de ordinea în care se realizează reducerile valorii contabile și conversiile. Prezentarea unor orientări interne de către comitet cu privire la punerea în aplicare a instrumentului de recapitalizare internă este programată abia pentru al patrulea trimestru al anului 2017, în condițiile în care marea majoritate a planurilor de rezoluție prevăd deja recurgerea la acest instrument.

60. Recapitalizarea internă a depozitelor și a obligațiunilor în termen de 48 de ore ar reprezenta o provocare tehnică imensă pentru majoritatea băncilor, având în vedere complexitatea sistemelor lor informatice și de gestiune. Înainte să poată fi executat un plan de recapitalizare internă, este necesar ca sistemele de gestiune să fie în măsură să calculeze suma disponibilă pentru recapitalizare internă. În prezent, comitetul nu impune băncilor să testeze eventuala recurgere la instrumentul de recapitalizare internă pentru a demonstra fezabilitatea acestuia.

61. În opinia Curții, capacitatea unei bănci de absorbție a pierderilor va fi supraevaluată dacă se includ datorii care nu pot fi recapitalizate intern în intervalul de timp avut în vedere de strategia de rezoluție.

62. Recent, Comisia a propus introducerea unui instrument de moratoriu la nivelul UE care ar putea fi folosit, de exemplu, pentru a suspenda obligațiile de plată ale unei bănci pe

o durată de maximum cinci zile lucrătoare. Conform propunerii, chiar dacă autoritatea de supraveghere ar avea obligația de a consulta autoritatea de rezoluție, aceasta din urmă nu va fi autorizată ea însăși să activeze instrumentul²⁵. Opțiunea unui instrument de moratoriu care să poată fi utilizat de autoritățile de rezoluție însele ar putea oferi o anumită flexibilitate (nu în ultimul rând pentru banca în cauză) la pregătirea în vederea recapitalizării interne.

63. Cadrul unic de reglementare prevede realizarea unei evaluări a forței executorii a instrumentelor de rezoluție²⁶. Curtea nu a identificat însă acest tip de informații în niciunul dintre planurile de rezoluție incluse în eșantion.

64. De asemenea, cadrul unic de reglementare impune comitetului să menționeze competențele de rezoluție pe care intenționează să le utilizeze în planurile de rezoluție²⁷. Curtea nu a identificat însă mențiuni de acest gen în niciunul dintre documentele incluse în eșantion. Poate fi vorba, de exemplu, de competența de a extinde scadențele sau de a rezilia contracte specifice, mai degrabă decât de o competență de a acționa la nivel global, ca în cazul moratoriilor. Competențele sunt menționate în modelul de schemă de rezoluție. Cu toate acestea, pentru a se determina care dintre competențe ar trebui utilizate, este necesar să se analizeze și să se înțeleagă tipurile de datorii cărora li se vor aplica respectivele competențe. Or, planurile de rezoluție incluse în eșantion nu conțineau astfel de informații detaliate.

Evaluarea fezabilității și a credibilității strategiei de rezoluție preferate

65. În capitolele incluse în eșantion, Curtea nu a găsit nicio evaluare a fezabilității strategiilor de rezoluție selectate. Prin urmare, planurile nu ajunseseră la nicio concluzie care

²⁵ Articolul 29a din propunerea Comisiei de modificare a Directivei privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM:2016:0852:FIN>

²⁶ Articolul 25 alineatul (3) literele (a) și (e) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

²⁷ Articolul 10 alineatul (7) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

să arate dacă strategia de rezoluție preferată putea fi pusă în aplicare în mod eficace și în timp util, așa cum prevede cadrul unic de reglementare²⁸.

66. Autoritățile de rezoluție au, în egală măsură, obligația de a evalua credibilitatea unei strategii, ceea ce înseamnă că trebuie luat în considerare impactul probabil al rezoluției asupra sistemelor financiare și a economiei reale. Or, și această evaluare era absentă din planurile incluse în eșantion. Comitetul nu evaluase impactul potențial al instrumentelor de rezoluție selectate (în special al instrumentului de recapitalizare internă) și nici nu luase în considerare impactul asupra altor instituții financiare, a IMM-urilor și a micilor investitori²⁹.

Evaluarea în contextul rezoluției

67. Cadrul unic de reglementare prevede includerea unei descrieri a informațiilor care sunt necesare pentru a pune în aplicare strategia de rezoluție³⁰. O parte importantă din această descriere constă în informații privind evaluarea băncii în scopul rezoluției, care este o procedură foarte complexă și de durată. Curtea nu a identificat afirmații în acest sens în niciunul dintre capitolele incluse în eșantion. Prin urmare, comitetul nu a fost în măsură să evalueze, conform dispozițiilor, capacitatea de furnizare a informațiilor de acest tip³¹.

Continuitatea financiară și operațională

68. Cadrul unic de reglementare prevede că planurile de rezoluție trebuie să includă o analiză a cerințelor de finanțare pe care le implică strategia de rezoluție. Planurile pe care le-a examinat Curtea nu fac însă decât să prezinte o serie de afirmații generale privind finanțarea în capitolul consacrat continuității financiare. Nu se ofereau informații privind

²⁸ Articolele 26-31 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

²⁹ Articolul 32 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

³⁰ Articolul 22 punctul (3) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

³¹ Articolul 29 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

modalitățile de finanțare, pe parcursul rezoluției, a sucursalelor și a filialelor cu sediul în statele membre care nu fac parte din zona euro³².

69. De asemenea, planurile nu conțineau informații referitoare la forța executorie a acordurilor privind nivelul serviciilor în caz de rezoluție. În cazul în care funcțiile critice sunt separate, nu este clar dacă acordurile privind nivelul serviciilor își păstrează forța executorie. Multe dintre planuri nu fac nicio mențiune la eventuale măsuri pentru situații neprevăzute, în special în ceea ce privește sistemele de plată și de decontare.

Evaluarea posibilității de rezoluție

70. Rezoluția unei bănci este considerată a fi posibilă dacă este fezabilă și credibilă fie lichidarea ei în cadrul procedurii obișnuite de insolvență, fie rezoluția ei prin aplicarea unor măsuri de rezoluție.

71. Comitetul nu s-a pronunțat în mod categoric în niciunul dintre documentele incluse în eșantion cu privire la posibilitatea efectivă de rezoluție a băncii vizate. Cu toate că unele capitole conțineau un scurt rezumat al evaluării posibilității de rezoluție, acesta se limita, în cea mai mare parte a cazurilor, la câteva dintre obstacolele potențiale identificate.

72. Regulamentul MUR impune comitetului obligația de a notifica în timp util ABE în cazul în care rezoluția unei bănci nu este considerată posibilă. Până în luna iulie 2017, comitetul nu transmisese nicio astfel de notificare către ABE.

Obstacolele semnificative

73. Cadrul unic de reglementare prevede obligația comitetului de a identifica și de a soluționa obstacolele semnificative în calea rezoluțiilor, clasificându-le în cel puțin una dintre următoarele categorii: (a) structură și operațiuni; (b) resurse financiare; (c) informare; (d) aspecte transfrontaliere; (e) aspecte juridice. În pofida existenței acestei obligații legale,

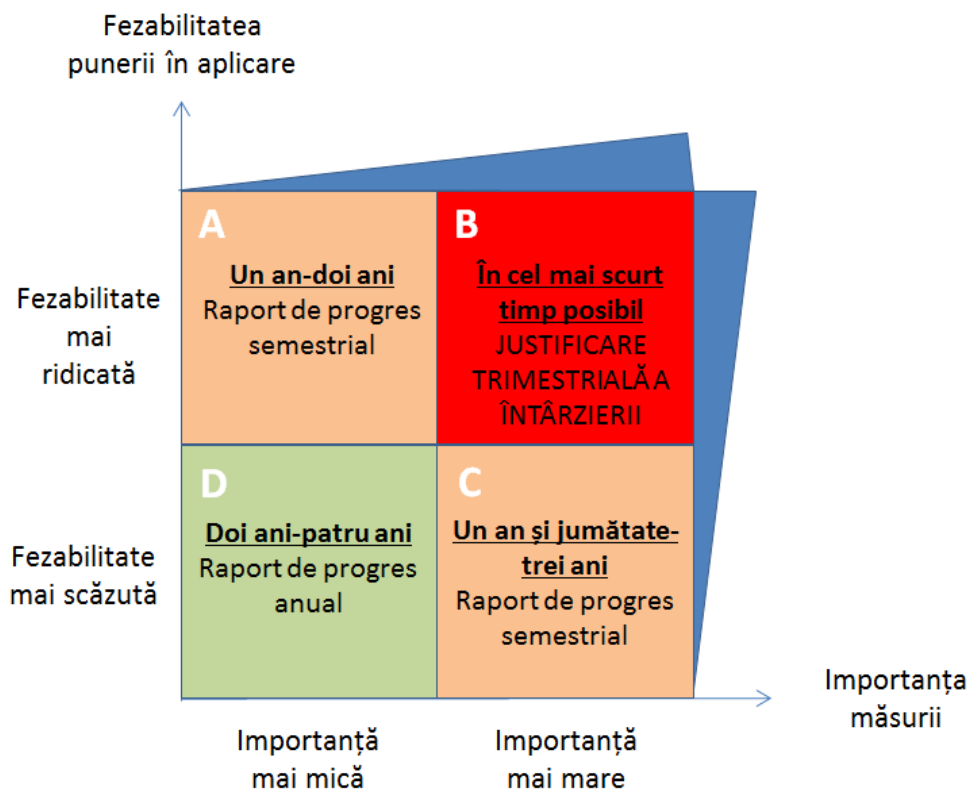
³² Articolul 22 punctul (5) și punctul (2) litera (d) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

procesul de abordare a obstacolelor semnificative nu a fost încă demarat. În planurile sale de etapa a doua, comitetul s-a mărginit la a identifica obstacolele potențiale.

74. Potrivit comitetului, întregul proces vizând identificarea obstacolelor semnificative, inclusiv consultarea autorităților competente și luarea deciziilor comune de către colegiile de rezoluție, va dura aproximativ un an și nu este deocamdată preconizat să înceapă înainte de 2018.

75. **Figura 5** este preluată din manualul de planificare a rezoluțiilor și indică intervalul de timp preconizat pentru soluționarea obstacolelor, acesta depinzând de fezabilitatea punerii în aplicare și de importanța măsurii.

Figura 5 – Intervalul de timp pentru soluționarea obstacolelor

Sursa: Comitetul Unic de Rezoluție.

76. După cum s-a menționat la punctul 28, se preconizează că numai 65 de planuri de etapa a treia vor fi disponibile până la sfârșitul primului trimestru al anului 2018. Presupunând că planurile de rezoluție vor trece în etapa a patra până la jumătatea anului 2019, băncile ar avea timp să soluționeze toate obstacolele semnificative până la jumătatea anului 2022.

Cerința minimă de datorii eligibile

77. Una dintre componentele principale ale unui plan de rezoluție constă în determinarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile. Aceasta este un calcul al sumei minime de fonduri proprii și de datorii (inclusiv depozitele) pe care o bancă trebuie să o dețină în scopul conversiei sau al reducerii valorii contabile în caz de recapitalizare internă. Comitetul nu a stabilit încă țintele pentru această cerință, nici la nivel consolidat, nici la nivelul entităților individuale.

78. În cadrul unor ateliere de lucru care au avut loc în 2016, au fost discutate în mod neoficial cu băncile o serie de cote orientative și fără caracter obligatoriu pentru cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, calculate la nivelul consolidat al acestor bănci, dar ele nu au fost comunicate și colegiilor de rezoluție. Factorii specifici băncilor, cum ar fi excluderea anumitor datorii de la recapitalizarea internă, obstacolele semnificative și cerințele rezultate în urma procesului de supraveghere și evaluare (SREP), nu au fost deocamdată luați în considerare.

79. Având în vedere că încă nu au fost definite cerințele minime de fonduri proprii și de datorii eligibile, nu există nicio monitorizare a unor cote efective stabilite în acest sens.

Rezumatul planului de rezoluție

80. Comitetul trebuie să includă, în toate planurile de rezoluție, un rezumat al planului, care să cuprindă o sinteză a elementelor la care face referire cadrul juridic³³. Informațiile prezentate în rezumatele examinate de Curte sunt departe de a respecta această cerință. Elementele care lipsesc sunt enumerate în **anexa III**.

³³ Articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

Comunicarea planurilor de rezoluție

81. Comitetul are obligația de a comunica băncilor vizate toate părțile importante ale planurilor de rezoluție. Până în prezent, băncile au primit doar informații limitate și orientative, cum ar fi calculul cerinței minime de fonduri proprii și de datorii eligibile la nivelul grupului sau eventualele obstacole. În plus, conform prevederilor Regulamentului MUR, comitetul trebuie să țină seama de feedbackul din partea băncii. Planurile de rezoluție examinate de Curte nu conțineau însă observații din partea băncilor vizate.

82. Potrivit argumentelor invocate de comitet, diversele componente ale cadrului unic de reglementare tratează în mod neuniform chestiunea comunicării, dar în mod neintenționat. În timp ce Regulamentul MUR³⁴ face referire la elementele-cheie ale planurilor de rezoluție, Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare³⁵ și Regulamentul delegat al Comisiei³⁶ prevăd numai publicarea unui rezumat al planului.

Gradul limitat de respectare a cadrului unic de reglementare

83. Pentru a rezuma observațiile formulate la punctele 37-82, planurile incluse în eșantionul Curții nu respectă cadrul unic de reglementare. Gradul de respectare se îmbunătățește dacă se iau în considerare informațiile contextuale menționate la **punctul 36**, deși trebuie remarcat că informații de acest tip nu se compilează pentru toate băncile.

Orientările în materie de planificare a rezoluțiilor necesită îmbunătățiri

84. Curtea a auditat ansamblul de manuale și proceduri de care dispune comitetul pentru planificarea rezoluțiilor și a constatat că sunt disponibile orientări de bază, dar că trebuie să se depună mai multe eforturi în acest sens.

³⁴ Articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul MUR.

³⁵ Articolul 10 alineatul (1) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

³⁶ Articolul 72 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

Manualele și modelele trebuie să fie actualizate și îmbunătățite

85. Este necesar să se dispună de proceduri, manuale și orientări adecvate pentru a se asigura că numeroșii actori implicați în acest proces aplică o abordare consecventă și corespunzătoare în materie de planificare a rezoluțiilor. Comitetul a făcut demersurile corespunzătoare pentru a conduce acest proces prin elaborarea, în cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, a unui manual de planificare a rezoluțiilor. În prezent, comitetul este, de asemenea, în curs de a elabora o serie de documente de politică interne și externe.

86. Scopul manualului de planificare a rezoluțiilor este de a promova aplicarea de către comitet și de către autoritățile naționale de rezoluție a unei abordări consecvente în materie de planificare a rezoluțiilor. Comitetul a adoptat acest manual ca document intern preliminar în martie 2016. Echipelor interne de rezoluție li s-a solicitat să îl utilizeze începând din acel moment atunci când elaborează planuri de rezoluție. Manualul de planificare a rezoluțiilor a fost „înghețat” (nu a mai făcut obiectul niciunei actualizări) timp de un an, cu scopul de a se obține feedback de la echipele interne de rezoluție în urma primelor experiențe de lucru cu manualul.

87. În afară de documentele menționate anterior, comitetul a elaborat sau intenționează să elaboreze modele de raportare³⁷, scopul fiind de a se asigura că toate informațiile necesare pe care le primește din partea băncilor sunt într-un format standard, în vederea facilitării proceselor sale de planificare a rezoluțiilor și de luare a deciziilor în domeniu. Aceste modele completează informațiile deja prezentate în modelele puse la dispoziție de BCE și ABE³⁸. În anumite cazuri, comitetul poate solicita, de asemenea, informații direct de la bancă.

88. Manualul de planificare a rezoluțiilor trebuie însă dezvoltat în continuare, din motivele prezentate la punctele următoare. Or, comitetul a amânat deja de două ori o actualizare

³⁷ Modelele elaborate de comitet acoperă date privind datoriile, funcțiile critice, infrastructura pieței financiare și liniile de activitate esențiale (în curs de elaborare).

³⁸ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1066 al Comisiei.

planificată, prima dată până la sfârșitul anului 2017 și încă o dată până în al doilea trimestru al anului 2018.

89. Primul motiv pentru actualizarea manualului de planificare a rezoluțiilor este necesitatea de a se include orientări de politică referitoare la o serie de probleme specifice. De exemplu, manualul tratează subiectul identificării obstacolelor semnificative, a așa cum prevede cadrul unic de reglementare, dar nu stipulează că acest subiect trebuie să fie abordat în planurile de rezoluție de etapa a doua.

90. În al doilea rând, manualul de planificare a rezoluțiilor nu ține seama de anumite dispoziții legislative importante. De exemplu, deși regulamentul delegat al Comisiei³⁹ prevede obligația ca planurile de rezoluție să includă un rezumat al planului, manualul nu face referire la această cerință. În mod similar, deși manualul impune realizarea unei evaluări a posibilității de rezoluție, modelul pe care îl pune la dispoziție pentru rezumatul planului nu acoperă acest aspect. În plus, nici capitolul privind rezumatul planului, nici capitolul privind evaluarea posibilității de rezoluție nu prevăd obligația de a se notifica ABE în cazul în care rezoluția unei bănci este considerată imposibilă⁴⁰.

91. În al treilea rând, manualul de planificare a rezoluțiilor trebuie să fie actualizat pentru a ține seama de decizia de politică luată în luna septembrie 2016 de a se înceta redactarea unor planuri de rezoluție cuprinzătoare și de a se elabora, în schimb, versiuni condensate de aproximativ 40 de pagini (a se vedea **punctul 30**). Până în prezent, nu s-au furnizat însă orientări cu privire la conținutul planurilor de rezoluție condensate. Această schimbare în abordarea planificării rezoluțiilor a avut loc într-un moment în care elaborarea a numeroase planuri de rezoluție tranzitorii și planuri de etapa a doua fusese deja finalizată sau era în curs de finalizare pe baza unei analize aprofundate. În cadrul unui sondaj realizat de Curte, o serie de autorități naționale de rezoluție au afirmat că au fost obligate să utilizeze resurse valoroase pentru a redacta din nou planurile de rezoluție.

³⁹ Articolul 22 punctele (2)-(8) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.

⁴⁰ Articolul 10 alineatele (4) și (5) din Regulamentul MUR.

92. Cadrul unic de reglementare⁴¹ permite aplicarea unor obligații simplificate pentru anumite bănci⁴² în contextul planificării rezoluției. Până în luna mai 2017, comitetul nu a recurs la această opțiune pentru niciuna dintre băncile care intră în domeniul său de competență⁴³, iar manualul de planificare a rezoluțiilor nu abordează subiectul conținutului planurilor simplificate de rezoluție sau al criteriilor de eligibilitate aferente⁴⁴. Jumătate din autoritățile naționale de rezoluție care au participat la sondajul Curții au confirmat absența unor orientări în acest sens din partea comitetului. Acesta nu a pus la dispoziția Curții, în cursul auditului, nicio notă de politică pe această temă.

93. Pe lângă ameliorarea manualului de planificare a rezoluțiilor, se mai pot aduce îmbunătățiri și modelelor de raportare elaborate de comitet. Unul dintre obiectivele acestor modele era de a se obține informații care nu sunt disponibile din alte surse, evitându-se astfel duplicarea eforturilor depuse de bănci. Nu există nicio legătură între modelul comitetului și cel al ABE, cu toate că ambele cer, în paralel, unele informații similare. De exemplu, în marea majoritate a cazurilor, modelul utilizat de comitet pentru datele privind datoriile și modelul ABE pentru structura datoriilor⁴⁵ solicită informații similare privind instrumentele derivate. Pentru a se evita împovărarea excesivă a băncilor cu solicitări de date care se suprapun, comitetul a permis băncilor, pentru anul 2017, să furnizeze date

⁴¹ Articolul 4 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

⁴² Ghidul 2015/16 al ABE.

⁴³ În conformitate cu articolul 4 alineatul (10) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare, comitetul nu poate aplica obligațiile simplificate decât băncilor mai puțin semnificative. În ceea ce privește băncile mai puțin semnificative care intră în domeniul de competență al autorităților naționale de rezoluție, sondajul a relevat că erau prevăzute obligații simplificate pentru 2 400 de astfel de bănci.

⁴⁴ ABE a publicat un document de consultare cu privire la criteriile de eligibilitate. Acesta cuprinde o serie de orientări pentru cazul în care o bancă se califică pentru aplicarea obligației simplificate. După expirarea termenului prevăzut pentru consultare (8.8.2017), ABE va publica un standard tehnic de reglementare final.

⁴⁵ Anexa (i) din modelul elaborat de comitet pentru datele privind datoriile și anexa V din modelul ABE.

utilizând doar modelul său. Acest lucru ilustrează complexitatea modului în care a fost conceput sistemul.

Notele de politică

94. Pentru a asigura aplicarea consecventă a legislației în vigoare și armonizarea metodologiei în ansamblul planurilor de rezoluție, comitetul a stabilit un program de activitate detaliat, cu o serie de note de politică care urmează să fie elaborate în 2017 și în prima jumătate a anului 2018. Întrucât aceste orientări se află încă în curs de elaborare, va fi dificil să se asigure integrarea lor în planurile de rezoluție din 2017.

95. Calendarul intern al comitetului pentru elaborarea notelor de politică prevăzute în 2017 a fost revizuit în iulie 2017, ceea ce a antrenat întârzierea finalizării mai multor note. Dat fiind că unitatea responsabilă de această sarcină este în prezent grav afectată de lipsa de personal (a se vedea **punctul 109**), se pare că și actualele date-limită stabilite pentru finalizarea notelor vor fi dificil de respectat.

96. În cadrul sondajului, autoritățile naționale de rezoluție au declarat, la mai multe rubrici, că comitetul ar trebui să pună un accent mai puternic pe identificarea celor mai bune practici și pe furnizarea unor orientări uniforme pentru planificarea rezoluțiilor.

97. Cadrul unic de reglementare⁴⁶ dispune că planurile de rezoluție trebuie să ia în considerare scenariile relevante, inclusiv posibilitatea ca situația de dificultate a băncii să se datoreze unor circumstanțe individuale (specifice băncii respective) sau să survină pe fondul unei instabilități financiare extinse sau al altor evenimente sistemice. Cu toate acestea, într-una din notele sale de politică, comitetul solicită ca planurile de rezoluție să se bazeze doar pe scenariul dificultății datorate circumstanțelor individuale, alte scenarii fiind utilizate doar în scopul testării credibilității și a fezabilității strategiei de rezoluție preferate. În planurile de rezoluție incluse în eșantionul său, Curtea nu a identificat dovezi că s-ar fi efectuat astfel de teste și nici vreo descriere a scenariilor utilizate ca bază pentru aceste planuri.

⁴⁶ Articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul MUR și articolul 10 alineatul (3) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

98. Propria analiză internă realizată de comitet cu privire la planurile de rezoluție pus în lumină faptul că acestea nu iau în considerare suficiente scenarii pertinente. Comitetul a afirmat că sunt necesare orientări suplimentare pentru a se asigura o consecvență în determinarea scenariului care urmează să fie utilizat.

99. Un alt exemplu de lipsă de consecvență în metodologie a fost evidențiat de analiza transversală realizată de comitet cu privire la primul val de planuri de rezoluție (cele redactate în 2016). Analiza a pus în lumină faptul că diferențele în interpretarea legislației în vigoare și absența unei metodologii armonizate au dus la neconcordanțe între planuri și la un nivel de detaliu insuficient. De exemplu, unele echipe interne de rezoluție efectuau evaluări în funcție de liniile de activitate, și nu de entitățile juridice. Unele planuri considerau serviciile bancare personalizate (de *private banking*) sau de gestionare a activelor ca fiind critice, în timp ce altele, în circumstanțe similare, considerau aceste funcții ca nefiind critice.

Politica referitoare la obstacolele semnificative și la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile

100. Alte două decizii de politică adoptate de comitet au un impact asupra conformității planurilor de rezoluție cu cadrul legislativ. În primul rând, cadrul unic de reglementare prevede că planurile de rezoluție trebuie să procedeze la o constatare a obstacolelor semnificative⁴⁷. Aceasta are loc prin intermediul unui proces consultativ care necesită resurse, durează aproximativ un an și ar trebui să conducă la o monitorizare de către comitet în vederea remedierii obstacolelor identificate. Comitetul a adoptat o decizie de politică internă de a demara acest proces în 2018. Până atunci (a se vedea **punctele 73 și 74**), comitetul se va limita la identificarea obstacolelor potențiale, în legătură cu care nu va lua măsuri oficiale, dat fiind că nu sunt considerate a fi „semnificative”. În opinia Curții, această politică tranzitorie nu respectă cerințele legale.

101. În al doilea rând, comitetul nu a adoptat o politică definitivă privind calcularea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile. Comitetul a publicat o abordare preliminară pe

⁴⁷ Articolul 10 alineatul (7) din Regulamentul MUR și articolul 17 alineatul (1) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

care a utilizat-o în 2016⁴⁸ și care se baza pe ținte „de natură informativă” pentru cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (a se vedea **punctul 78**). Elaborarea unei note finale de politică cu privire la această cerință, în vederea stabilirii unor ținte obligatorii, nu este prevăzută înainte de sfârșitul anului 2017. Sondajul realizat de Curte a arătat că autoritățile naționale de rezoluție sunt deosebit de interesate de progresele comitetului în ceea ce privește elaborarea acestei note de politică și a celei privind obstacolele semnificative. Este important să se ia măsuri cu privire la aceste aspecte, astfel încât să se asigure conformitatea planurilor cu cadrul unic de reglementare și existența unei capacități suficiente de absorbție a pierderilor de către bănci.

Controalele de gestiune și asigurarea calității

102. Comitetul nu a pus la dispoziția Curții decât o descriere generală a cadrului său de control intern și de asigurare a calității. Numărul constatărilor prezentate în raportul de față (a se vedea **punctele 37-82**) pune în evidență deficiențele acestor controale de gestiune. Acest lucru este confirmat și de propriul exercițiu orizontal al comitetului, în urma căruia s-au constatat o serie de neajunsuri de ordin calitativ în planurile de rezoluție.

Comitetul Unic de Rezoluție se confruntă cu o problemă gravă de lipsă de personal

103. Auditul a examinat chestiuni legate de resursele umane de la data înființării comitetului și a constatat că nu s-a acordat atenția cuvenită prioritizării în domeniul recrutării, deși aceasta este necesară în faza de început.

Țintele în materie de personal nu sunt niciodată atinse

104. Inițial, Comisia a estimat că necesarul de personal al comitetului ar fi de 309 persoane ocupate în echivalent normă întreagă⁴⁹. Această cifră se bazează parțial pe o comparație cu agenția *Federal Deposit Insurance Corporation* din SUA, căreia îi este încredințată o gamă

⁴⁸ <https://srb.europa.eu/en/node/201>.

⁴⁹ COM 2013(520) final din 10 iulie 2013. Această cifră nu include experți naționali detașați sau stagiați.

similară de sarcini în domeniul rezoluției. Conform planului inițial, comitetul trebuia să atingă acest număr de angajați până la sfârșitul anului 2015. În septembrie 2016, comitetul și-a revizuit necesarul de personal și a majorat estimarea inițială la 350 de persoane ocupate în echivalent normă întreagă, cifră care trebuia atinsă până în 2017. Proiectul de buget multianual pentru perioada 2018-2020 prevede o creștere suplimentară la 410 persoane ocupate în echivalent normă întreagă până la sfârșitul anului 2019, o majorare cu 33 % față de estimarea inițială.

105. Încă de la bun început, efectivul real de personal a rămas în mod constant în urma țintelor stabilite. Campaniile de recrutare inițiale au fost organizate de Comisie. Atunci când a preluat în totalitate responsabilitatea pentru procesul de recrutare, și anume în martie 2015, comitetul avea 35 de angajați. Acest număr a crescut la 101 persoane până la sfârșitul anului 2015 și la 171 până la sfârșitul anului 2016.

106. Situația cea mai gravă este întâlnită în cazul recrutării de experți în materie de rezoluție și de elaborare a politicilor, nevoile de recrutare pentru aceste posturi fiind subestimate în 2015 și 2016. Există, de asemenea, o penurie gravă de personal cu atribuții de secretariat și de personal informatic.

107. Insuficiența personalului din cadrul direcțiilor responsabile de planificarea rezoluțiilor a afectat în mod semnificativ acest proces de planificare. Un impact deosebit a fost cel constatat asupra volumului de lucru al coordonatorilor echipelor interne de rezoluție, majoritatea acestora fiind responsabili de peste zece bănci. Sarcinile care revin comitetului în temeiul legislației, cum ar fi responsabilitatea acestuia pentru planificarea rezoluției în cazul băncilor mai puțin semnificative transfrontaliere, au exercitat o presiune suplimentară asupra unor resurse deja limitate.

108. În schemele sale de personal, comitetul a abordat necesarul de angajați din punctul de vedere al numărului total și din perspectiva statutului și a gradelor căutate. Comitetul a determinat numărul de angajați necesari pentru a realiza activitățile în funcție de dimensiunea grupului bancar vizat, însă nu a evaluat expertiza și alte competențe de care este nevoie în diferitele direcții și unități responsabile de planificarea rezoluțiilor. Unele direcții nu dispun deloc de experți specializați sau nu în număr suficient (de exemplu, experți

în domeniul evaluării) și nici de personal cu competențe lingvistice corespunzătoare. Există anumite unități care au o proporție ridicată de personal neexperimentat.

109. Din cauza insuficienței personalului, nu au fost finalizate o serie de activități importante legate de politici și de orientări. La sfârșitul lunii martie 2017, direcția responsabilă de strategia de rezoluție și de procesele și metodologia în materie era dotată doar cu o treime din efectivul de personal prevăzut în țintele de recrutare. Pentru a compensa parțial acest deficit, direcțiile responsabile de planificarea rezoluțiilor consacrau o parte semnificativă din timpul lor de lucru (25 % în 2016) activităților legate de politici și de alte subiecte decât rezoluția, în loc să se axeze pe activitatea lor de bază.

110. Rata ridicată de fluctuație a personalului a antrenat un deficit de personal în unitatea informatică, care, în plus, nu dispune nici de un sistem informatic adecvat și, în consecință, nu poate sprijini în mod eficient procesul de planificare a rezoluțiilor. Strategia informatică, care este în curs de elaborare, ar trebui să prevadă introducerea unui sistem informatic mai bun pentru planificarea rezoluțiilor.

111. Insuficiența personalului în cadrul comitetului a antrenat un număr ridicat de ore suplimentare lucrate – aproximativ 15 000 de ore –, echivalentul a circa 6 % din timpul total de lucru din primele zece luni ale anului 2016.

112. În Europa, rezoluția bancară este un domeniu în plină dezvoltare, iar profesia de expert în materie este încă relativ nouă. Din aceste motive, majoritatea angajaților recrutați pe posturi legate de planificarea rezoluțiilor trebuie să dobândească cunoștințe la locul de muncă. În plus, în ultimii doi-trei ani, comitetul a fost nevoit să facă față unei concurențe puternice din partea altor organisme ale UE (Comisia și BCE) și a sectorului bancar pentru a atrage personal calificat⁵⁰. Aproape 75 % din autoritățile naționale de rezoluție care au

⁵⁰ De exemplu, potrivit raportului anual pe 2015 al BCE privind activitățile de supraveghere, acesta a recrutat 1 074 de persoane ocupate în echivalent normă întregă: 769 pentru domeniul de activitate legate de supravegherea bancară și 305 pentru serviciile partajate. Raportul pe 2016 arată că a fost aprobat un număr suplimentar de 160 de persoane ocupate în echivalent normă întregă.

participat la sondajul Curții au afirmat că întâmpină, de asemenea, dificultăți în a recruta personal specializat pentru posturile cu responsabilități de rezoluție de la nivel național.

113. Comitetul a confirmat faptul că se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește recrutarea, din cauza duratei lungi a procesului de recrutare, a numărului limitat de candidați adecvați pe o piață a muncii deosebit de competitivă și a numărului mic de candidați care ar fi dispuși să lucreze pentru comitet pe bază de contracte temporare.

114. Comitetul a comunicat Curții că nici în anul 2017 nu își va atinge țintele în materie de personal, lucru care va face dificilă îndeplinirea în totalitate a mandatului său legal. El preconizează, în plus, că efectivul total de personal aflat la dispoziția sa nu va fi nici măcar în 2020 adaptat la numărul considerat necesar pentru a-i permite să se achite de totalitatea obligațiilor care îi revin.

Deficitul de personal în cadrul serviciului de resurse umane are un impact asupra recrutării

115. Din motive precum durata procedurilor de recrutare și volumul mare de personal necesar, recrutarea prezintă o importanță crucială pentru comitet în momentul de față, având în vedere faptul că acesta se află în primii săi ani de existență. În raportul său anual pe 2015, comitetul a identificat crearea unei funcții eficiente de resurse umane ca fiind una dintre prioritățile-cheie pentru faza de demarare.

116. În martie 2015, când comitetul a preluat sarcina de recrutare de la Comisie, echipa sa de resurse umane era formată din două persoane, dintre care una se ocupa de recrutare. La sfârșitul anului 2015, efectivul total al acestui serviciu a crescut la șapte persoane, dintre care numai două aveau responsabilități legate de recrutare. În luna decembrie 2016, echipa de resurse umane avea în continuare o capacitate limitată — fiind alcătuită din șapte persoane, dintre care numai trei se ocupau de recrutare.

117. Pentru a publica posturi vacante, echipa de resurse umane a recurs doar la câteva canale de recrutare limitate, cum ar fi propriul său site și site-uri web de recrutare ale UE, precum și platforme de comunicare socială, dar nu și presa financiară de specialitate. În plus, echipa nu dispune de instrumente informatice personalizate de recrutare și de gestiune

a personalului, lucru care a antrenat o greșeală la verificarea candidaturilor și la ineficiențe în inventarul dosarelor angajaților.

118. Programul de formare al comitetului, care este deschis parțial și angajaților din cadrul autorităților naționale de rezoluție, se concentrează pe consolidarea cunoștințelor de bază în domeniul rezoluției și pe familiarizarea cu cazuri reale de rezoluție. O serie de acțiuni de formare constituie exemple de bune practici, printre acestea numărându-se prezentări de studii de caz, care vizează, printre altele, dezvoltarea unei culturi comune în materie de rezoluție, precum și seminarii organizate la ora prânzului.

Cadrul de cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție și cu BCE trebuie ameliorat

119. În cadrul auditului, a fost examinată relația dintre comitet, pe de o parte, și autoritățile naționale de rezoluție și, respectiv, BCE, pe de altă parte. Constatarea rezultată în urma acestei examinări a fost că sunt necesare progrese la nivelul schimbului de informații și al cooperării.

Lipsă de claritate în cooperarea cu autoritățile naționale de rezoluție

120. Comitetul are obligația de a coordona autoritățile naționale de rezoluție și de a coopera cu acestea în cadrul mecanismului unic de rezoluție.

121. Comitetul a decis să creeze echipe interne de rezoluție care să se ocupe de rezoluția tuturor grupurilor bancare ce intră în domeniul său de competență. Aceste echipe interne sunt formate parțial din personal al comitetului, parțial din personal al autorităților naționale de rezoluție, dar la conducerea lor se află întotdeauna o persoană din cadrul comitetului. În total, au fost înființate 75 de astfel de echipe interne, dintre care unele sunt responsabile de mai multe grupuri bancare.

122. Repartizarea sarcinilor între comitet și autoritățile naționale de rezoluție este încă neclară. La sfârșitul anului 2016, comitetul a creat un grup operativ a cărui sarcină era de a ajunge la un acord cu privire la repartizarea operațională a sarcinilor. În opinia Curții, este dificil să se estimeze necesarul de personal și cel bugetar în lipsa unei repartizări clare a sarcinilor.

123. Regulamentul MUR nu precizează gradul exact de participare a comitetului și, respectiv, a autorităților naționale de rezoluție în echipele interne de rezoluție. În consecință, comitetul nu are control asupra componenței, a gradului ierarhic și a competențelor membrilor personalului care sunt desemnați de autoritățile naționale de rezoluție să lucreze în echipele interne de rezoluție și nici asupra evaluării performanței acestora. El nu poate decât să exprime un punct de vedere cu privire la numărul minim de persoane necesar pentru constituirea unei echipe interne de rezoluție, precum și cu privire la nivelul de participare a autorităților naționale de rezoluție. Cifrele planificate pentru anul 2017 indică un raport de cinci angajați ai comitetului la șase angajați din partea autorităților naționale de rezoluție. Cu titlu de comparație, raportul mediu dintre personalul BCE și personalul din cadrul autorității naționale competente în echipele comune de supraveghere este de 1:3⁵¹.

124. Nivelul actual al efectivelor echipelor interne de rezoluție nu este suficient pentru activitățile care le sunt atribuite. Până la sfârșitul anului 2016, comitetul a alocat pentru echipele interne de rezoluție aproximativ 60 de persoane ocupate în echivalent normă întreagă. Această cifră este preconizată să crească la 170 până la sfârșitul anului 2017, deși este evident că, dacă nu se operează schimbări la nivelul repartizării actuale a sarcinilor, o proporție semnificativă din aceste persoane vor continua să fie alocate pentru activități legate de politici și pentru alte teme decât rezoluția.

125. Țintele în materie de personal pentru 2017 erau nerealiste, având în vedere dificultățile întâmpinate la recrutare. În 2017, autoritățile naționale de rezoluție prevedeau să aloce echipelor interne de rezoluție 155 de persoane ocupate în echivalent normă întreagă. Astfel, până la sfârșitul anului 2017, alocarea medie de personal pentru fiecare bancă din partea comitetului și, respectiv, din partea autorităților naționale de rezoluție ar fi de 0,9 și, respectiv, de 1,1 persoane ocupate în echivalent normă întreagă, ceea ce înseamnă un total de numai 2,0 persoane ocupate în echivalent normă întreagă pentru fiecare bancă. Această cifră este mică, dacă se iau în considerare dimensiunea și complexitatea multora dintre bănci și gradul necesar de planificare aprofundată.

⁵¹Punctul 110 din Raportul special nr. 29/2016 al Curții, intitulat „Mecanismul unic de supraveghere – un început bun, dar sunt necesare îmbunătățiri suplimentare” (<http://eca.europa.eu>).

126. În calitate de coordonator principal în cadrul mecanismului unic de rezoluție, comitetul publică orientări în atenția autorităților naționale de rezoluție și este totodată responsabil de aplicarea consecventă a cadrului legislativ. În acest scop, comitetul are competența de a solicita informații de la autoritățile naționale de rezoluție cu privire la modul în care acestea execută sarcinile care le revin. Monitorizarea activităților acestor autorități cu privire la băncile mai puțin semnificative prezintă și ea importanță, deoarece comitetul poate prelua responsabilitatea directă pentru acest tip de bănci în anumite circumstanțe. Până în luna mai 2017, comitetul nu utilizase niciodată opțiunea de a exercita această competență directă în legătură cu băncile mai puțin semnificative și nici nu instituise o funcție care să fie responsabilă de supravegherea autorităților naționale de rezoluție. Prin urmare, comitetul nu dispune de informații cu privire la activitățile în curs din cadrul acestor autorități.

127. Cu toate acestea, comitetul a instituit un sistem de alertă timpurie, în cadrul căruia autoritățile naționale de rezoluție au obligația de a-l informa cu privire la băncile mai puțin semnificative care prezintă semne de deteriorare gravă. În plus, BCE furnizează comitetului o listă a băncilor mai puțin semnificative cărora li s-a atribuit un nivel ridicat de prioritate. Până în luna mai 2017, 93 de bănci fuseseră identificate cu acest statut⁵².

128. Pentru a asigura o aplicare consecventă a cadrului legislativ, comitetul poate să examineze proiectele de decizii ale autorităților naționale de rezoluție privind, de exemplu, planurile de rezoluție și să formuleze observații atunci când consideră că este necesar. În 2016, aceste autorități și-au concentrat atenția pe băncile semnificative și, prin urmare, au elaborat foarte puține planuri de rezoluție pentru bănci mai puțin semnificative. În cursul auditului, comitetul a informat însă Curtea că, în viitor, autoritățile naționale de rezoluție vor pune un accent mai puternic pe planificarea rezoluției băncilor mai puțin semnificative. În programul său de activitate pentru 2017, comitetul a anunțat că își va dezvolta și mai mult rolul în cadrul MUR, urmând să monitorizeze și să evalueze proiectele de decizii de rezoluție luate de autoritățile naționale pentru băncile mai puțin semnificative care intră în domeniul lor de competență. Aceasta ar spori considerabil volumul de muncă al comitetului.

⁵² <https://www.bankingsupervision.europa.eu/about/ssmexplained/html/hplsi.en.html>.

129. La scurt timp după înființarea sa, comitetul a organizat o serie de teste pentru simularea unei situații de intrare în dificultate a unei bănci, la care au participat BCE, Comisia, Consiliul și autoritățile competente din Regatul Unit și din SUA. Niciuna dintre autoritățile naționale de rezoluție nu a fost implicată însă în aceste exerciții, care vizau procesul decizional, dar nu și întregul proces de rezoluție. În plus, deși modul de organizare a comitetului, inclusiv în ceea ce privește personalul și resursele informatice ale acestuia, s-a modificat în mod semnificativ de atunci, nu a mai fost efectuată nicio altă serie de teste similare.

Deficiențele cadrului de cooperare cu BCE

130. În calitatea sa de autoritate de supraveghere directă pentru majoritatea băncilor care intră în domeniul de competență al comitetului, BCE ar trebui să furnizeze acestuia o gamă largă de informații cu privire la băncile respective.

131. Comitetul și BCE au încheiat un memorandum de înțelegere pentru a le facilita cooperarea, memorandum care se fundamentează pe obligația legală a părților de a coopera. În conformitate cu Regulamentul MUR⁵³, comitetul și BCE au publicat acest memorandum pe site-urile lor, dar există patru anexe care nu sunt publicate deocamdată.

132. Curtea consideră că memorandumul de înțelegere și anexele la acesta nu sunt suficient de cuprinzătoare pentru a se garanta disponibilitatea tuturor informațiilor de care comitetul are nevoie de la BCE pentru a-și îndeplini sarcinile în timp util și în mod eficient. În contextul pregătirii rezoluțiilor, anumite informații cu privire la lichiditate și la capital care ar prezenta utilitate pentru comitet nu sunt comunicate în mod automat de către BCE⁵⁴. În aceste situații, comitetul este constrâns să adreseze solicitări speciale către BCE pentru a i se transmite informațiile respective, demersuri care necesită timp și resurse. Probele de audit par să indice că și alte informații, cum ar fi rezultatele inspecțiilor la fața locului, sunt

⁵³ Articolul 30 alineatul (7) din Regulamentul MUR.

⁵⁴ Aceste informații rezultă în urma proceselor de evaluare a adecvării capitalului intern și de evaluare a adecvării lichidității interne și sunt colectate în scopul procesului de supraveghere și evaluare.

comunicate de BCE numai parțial și nu întotdeauna cu promptitudine. Evaluările SREP nu sunt comunicate în măsura prevăzută de cadrul unic de reglementare⁵⁵.

133. În plus, memorandumul de înțelegere nu garantează primirea de informații de către comitet de la serviciul de gestionare a crizelor din cadrul BCE, informații care ar prezenta și ele utilitate pentru planificarea rezoluțiilor. Acest serviciu nu a comunicat în mod formal nici măcar informații de ordin general, cum ar fi o listă a băncilor aflate sub monitorizarea sa în prezent.

134. Memorandumul de înțelegere prevede că BCE și comitetul pot conveni să participe la inspecțiile la fața locului desfășurate de cealaltă parte. Până în prezent, comitetul nu a efectuat nicio inspecție la fața locului și nici nu a participat la cele desfășurate de BCE.

135. Comitetul este responsabil de 15 bănci mai puțin semnificative transfrontaliere, care sunt supravegheate în mod direct de autoritățile naționale competente și numai în mod indirect de BCE. Această disparitate între mandatele celor două autorități creează dificultăți pentru comitet. De exemplu, BCE deține unele informații obținute în cadrul supravegherii referitor la toate băncile din zona euro, o parte din aceste informații fiind primite de la autoritățile naționale competente. BCE nu a acordat însă comitetului acces la informațiile relevante referitoare la cele 15 bănci mai puțin semnificative transfrontaliere. Prin urmare, comitetul este nevoit să instituie cadre de cooperare suplimentare care implică sisteme de schimb de informații cu 17 autorități naționale de supraveghere⁵⁶ și să organizeze transferul de date separat cu fiecare dintre ele. Această duplicare a eforturilor consumă din resursele comitetului și este ineficientă.

136. Componenta cea mai importantă a cooperării între comitet și BCE este reprezentată de gestionarea crizelor. Așa cum se subliniază la **punctele 9-11**, procedura de tratare a unei crize bancare cuprinde trei faze, printre care și cea de intervenție timpurie.

⁵⁵ Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1450.

⁵⁶ Societățile-mamă și filialele celor 15 bănci mai puțin semnificative transfrontaliere sunt situate în 17 state membre diferite.

137. Cadrul unic de reglementare dispune necesitatea stabilirii unei serii de factori declanșatori pentru activarea măsurilor de intervenție timpurie⁵⁷. ABE a publicat un ghid pentru a încuraja o utilizare uniformă a acestor factori declanșatori. În primul rând, ghidul identifică factorii declanșatori pe baza scorului SREP, care este actualizat cel puțin o dată pe an. BCE utilizează acest factor declanșator. În al doilea rând, ghidul indică faptul că declanșarea unor măsuri de intervenție timpurie ar putea avea loc în urma producerii unor evenimente semnificative. BCE afirmă că utilizează și acest factor declanșator, ceea ce constituie o abordare pur discreționară. Cea de a treia abordare care ar putea fi utilizată constă în identificarea factorilor declanșatori pe baza unor indicatori-cheie. Ar fi vorba, în acest caz, de o abordare cantitativă, dar ea nu este utilizată în prezent de către BCE. În cazul în care este constatată existența unui factor declanșator, autoritatea de supraveghere trebuie să procedeze la o evaluare pentru a determina dacă ar trebui să fie activată o fază de intervenție timpurie. Conform ghidului ABE, o intervenție timpurie nu este activată în mod automat, ci autoritatea de supraveghere ar trebui să documenteze în mod clar constatarea existenței unui factor declanșator, inclusiv, în cazul în care nu se procedează la o măsură de intervenție timpurie, motivele acestei inacțiuni. Odată ce a luat decizia de a aplica măsuri de intervenție timpurie, BCE are obligația⁵⁸ de a informa comitetul cu privire la această decizie.

138. Pentru ca comitetul să fie pregătit în cazul apariției unei crize, este esențial ca faza de intervenție timpurie să se desfășoare în mod adecvat, așa cum se prevede în cadrul legislativ. Notificarea intervenției timpurii dă comitetului posibilitatea de a-și actualiza planul de rezoluție și de a elabora o schemă de rezoluție pe baza celor mai recente informații. Normele privind intervenția timpurie conferă, de asemenea, comitetului o serie de drepturi specifice, cum ar fi competența de a solicita băncii să contacteze cumpărători potențiali⁵⁹. Cu toate acestea, o bancă poate fi declarată „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de

⁵⁷ Articolul 27 alineatul (1) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare și ghidul GL/2015/03 al ABE.

⁵⁸ Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul MUR.

⁵⁹ Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul MUR.

a intra în dificultate” chiar și în cazul în care nu a existat nicio intervenție timpurie, așa cum s-a întâmplat, de exemplu, în 2017.

139. În faza de intervenție timpurie, BCE și comitetul trebuie să coopereze îndeaproape pentru a asigura monitorizarea băncii și pentru a-și comunica reciproc toate informațiile necesare pentru actualizarea planului de rezoluție și pentru pregătirea rezoluției.

140. BCE și comitetul ar trebui să asigure consecvența între toate măsurile adoptate în cursul fazei de intervenție timpurie⁶⁰. În acest scop, comitetul a elaborat o serie de etape procedurale, dar acestea nu au fost deocamdată (până în luna iulie 2017) adoptate. La ora actuală, nu există niciun cadru formal și nicio orientare *ex ante* referitor la tratamentul băncilor în perioada premergătoare unei rezoluții.

141. Așa cum s-a menționat la punctul 11, comitetul poate proceda, în anumite circumstanțe, la propriile evaluări prin care să determine dacă o bancă este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate⁶¹, dar nu a stabilit încă un cadru de evaluare în acest sens. Din informațiile pe care le deținea Curtea la sfârșitul activităților sale de audit pe teren, comitetul nu realizase încă nicio astfel de evaluare.

142. Cadrul legislativ actual conferă BCE statutul de observator permanent la toate sesiunile comitetului. Acest statut îi oferă dreptul de acces la informații importante dintr-o gamă largă de domenii de politică. Comitetul nu beneficiază, în schimb, de același statut în cadrul reuniunilor Consiliului de supraveghere al BCE. BCE poate invita președintele comitetului să participe în calitate de observator la anumite reuniuni, dar nu are nicio obligație în acest sens. Chiar dacă, potrivit declarațiilor pe care le-a făcut BCE în atenția Curții, președintele comitetului este, în practică, invitat la reuniuni în cazul în care acestea dezbat chestiuni care intră în domeniul de competență al comitetului, BCE nu are nicio obligație de a face acest lucru. În consecință, comitetul depinde de bunăvoința BCE pentru a avea acces la anumite informații de care are nevoie pentru pregătirea unei rezoluții.

⁶⁰ Articolul 13 alineatul (5) din Regulamentul MUR.

⁶¹ Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul MUR.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

143. Conceperea și instituirea unui cadru pentru rezoluția băncilor din Europa a reprezentat o misiune complexă, în condițiile în care lichidarea ordonată a acestora este departe de a fi o sarcină simplă. A fost necesară elaborarea unei noi abordări, întrucât, înainte de criză, rezoluția bancară nu făcea parte din activitățile cotidiene ale autorităților de reglementare și de supraveghere bancară. Comitetul se află încă într-un stadiu incipient de dezvoltare. Înființarea sa de la zero și într-un interval de timp foarte scurt a reprezentat o provocare considerabilă pentru conducerea acestuia. Mai mult, legislația aplicabilă nu prevedea dispoziții care să permită o abordare în etape a implementării, stabilind, în plus, un număr considerabil de sarcini care trebuiau executate. Toate deficiențele care au fost identificate de Curte trebuie privite în acest context.

144. Din diverse motive, comitetul a întâmpinat dificultăți la recrutarea unui număr suficient de angajați cu competențele corespunzătoare. Încă de la bun început, în 2015, el înregistra o întârziere față de țintele sale stabilite în materie de resurse umane. Procesele de recrutare ineficiente pentru o misiune atât de complexă, la care se adaugă concurența ridicată cu care comitetul s-a confruntat pe piața muncii, au contribuit la încetinirea și mai mult a ritmului recrutării. Aceste întârzieri de la nivelul recrutării au avut un impact negativ asupra tuturor domeniilor de activitate ale comitetului (în special planificarea rezoluțiilor și activitățile legate de politici), în ciuda angajamentului și a motivației de care a dat dovadă personalul său.

145. Concluzia de ansamblu a Curții este că, în acest stadiu relativ timpuriu, există deficiențe în gradul de pregătire al comitetului pentru exercitarea atribuțiilor care i-au fost conferite și că trebuie luate o serie de măsuri (a se vedea mai jos) în vederea îmbunătățirii sistemului.

Planificarea rezoluțiilor nu este încă finalizată

146. Comitetul nu a finalizat încă planificarea rezoluțiilor pentru băncile care intră în domeniul său de competență. Abordarea sa este de a elabora planurile în mai multe etape, însă niciunul dintre planuri nu a ajuns la etapa finală și există multe situații în care nu este respectat cadrul unic de reglementare (a se vedea **punctele 27 și 83**).

147. Printre domeniile problematice se numără identificarea obstacolelor semnificative și stabilirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile. Comitetul nu și-a respectat obligația de a stabili o dată până la care trebuia să fie elaborat primul plan de rezoluție pentru fiecare bancă (a se vedea **punctul 29**).

148. Deși comitetul a depus eforturi considerabile și a dat dovadă de un angajament notabil pentru a se asigura că sunt disponibile cel puțin versiunile preliminare ale planurilor de rezoluție pentru majoritatea băncilor, planurile pe care le-a adoptat până în prezent nu pot fi considerate conforme cu cadrul unic de reglementare. Această problemă este într-o oarecare măsură atenuată de disponibilitatea unor informații contextuale cu privire la multe dintre băncile pentru care au fost elaborate planuri, dar persistă deficiențe semnificative în legătură cu cerințele legislative.

149. Regulamentul MUR impune comitetului obligația de a notifica în timp util ABE în cazul în care rezoluția unei bănci nu este considerată posibilă (a se vedea **punctul 72**). Curtea nu a identificat, în niciunul dintre planurile de rezoluție incluse în eșantion, vreun caz în care comitetul să fi inclus o afirmație explicită cu privire la posibilitatea efectivă de rezoluție a băncii respective (a se vedea **punctul 71**).

150. Planurile de rezoluție nu conțin o evaluare a fezabilității strategiilor de rezoluție selectate (a se vedea **punctul 65**). Prin urmare, planurile examinate de Curte nu ajunseseră la nicio concluzie care să arate dacă strategia preferată putea fi pusă în aplicare în mod eficace și în timp util, așa cum prevede cadrul unic de reglementare. Nu existau nici evaluări ale credibilității strategiei selectate (a se vedea **punctul 66**). Nu în ultimul rând, comitetul nu solicită băncilor să testeze aplicarea instrumentului de recapitalizare internă (a se vedea **punctul 60**).

Recomandarea 1

Comitetul ar trebui să finalizeze planificarea rezoluțiilor pentru băncile care intră în domeniul său de competență, luând măsurile enumerate în continuare:

- (a) comitetul ar trebui să stabilească o dată pentru finalizarea unui plan de rezoluție pe deplin conform pentru fiecare bancă ce intră în domeniul său de competență, recurgând la o priorizare pentru a se garanta existența unui grad ridicat de pregătire în cazul băncilor mai riscante, și ar trebui să elaboreze un plan de acțiune pentru punerea în aplicare în timp util;
- (b) comitetul ar trebui să includă, în toate planurile de rezoluție, o declarație specifică privind posibilitatea de rezoluție și să informeze ABE fără întârziere în cazul în care consideră că rezoluția unei bănci este imposibilă;
- (c) comitetul ar trebui să evalueze, în fiecare plan de rezoluție, fezabilitatea și credibilitatea strategiei de rezoluție selectate, verificând dacă aceasta poate fi pusă în aplicare în mod eficace și în timp util. Pentru a evalua credibilitatea, comitetul ar trebui să examineze impactul posibil asupra instrumentelor de rezoluție selectate și asupra altor instituții financiare, a IMM-urilor și a micilor investitori. Comitetul ar trebui să solicite băncilor să realizeze teste pentru a demonstra că datoriile pot fi recapitalizate intern în mod eficace în intervalul de timp prevăzut în planul de rezoluție.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării (a): cât mai curând posibil,
dar nu mai târziu de iunie 2018.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandărilor (b) și (c): cât mai curând posibil,
dar nu mai târziu de sfârșitul anului 2018.

Sistemul de norme pentru planificarea rezoluțiilor este deocamdată incomplet

151. Comitetul nu a instituit încă un sistem complet de norme pentru planificarea rezoluțiilor. Mai concret, nu există încă orientări suficiente sau adecvate în următoarele domenii:

- (a) Deși determinarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile și identificarea obstacolelor semnificative prezintă o importanță fundamentală, orientările puse la dispoziția personalului comitetului și al autorităților naționale de rezoluție cu privire la

modul în care ar trebui să procedeze în cazul băncilor care țineau de competența lor erau incomplete sau chiar inexistente (a se vedea **punctul 100**).

- (b) Manualul de planificare a rezoluțiilor nu a fost actualizat pentru a reflecta principalele schimbări apărute la nivel de politici și evoluțiile legislației; în forma sa actuală, el oferă doar orientări limitate și fără caracter obligatoriu pentru autoritățile naționale de rezoluție (a se vedea **punctul 88**).
- (c) Nota de politică privind scenariile aplicate nu respectă cerințele din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (a se vedea **punctul 97**).

Recomandarea 2

Comitetul ar trebui să își finalizeze sistemul de norme pentru planificarea rezoluțiilor. În special, acesta:

- (a) ar trebui să elaboreze politici clare și coerente cu privire la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile și la obstacolele semnificative, luând în considerare cadrul actual de reglementare al UE. Politicile ar trebui să fie aplicate în toate planurile de rezoluție, cu scopul de a se garanta că băncile care intră în domeniul de competență al comitetului dispun de o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor;
- (b) ar trebui să actualizeze manualul de planificare a rezoluțiilor cel puțin o dată pe an, pentru a reflecta schimbările majore apărute la nivelul politicilor, evoluțiile cadrului legislativ și experiența dobândită. Manualul ar trebui să fie declarat obligatoriu;
- (c) să includă, în manualul de planificare a rezoluțiilor, orientări cu privire la toate scenariile de rezoluție, așa cum prevede Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: iunie 2018.

Resurse umane insuficiente

152. Efectivul de personal al comitetului a fost insuficient încă de când acesta a devenit independent din punct de vedere operațional (a se vedea **punctele 105-110**). În pofida unor îmbunătățiri recente, conducerea comitetului nu s-a asigurat că serviciul de resurse umane dispune de personal suficient și nu a acordat prioritatea cuvenită recrutării (a se

vedea **punctul 116**). Atât timp cât comitetul nu se apropie de atingerea țintelor sale în materie de necesar de personal, o prioritate permanentă ar trebui să fie dotarea cu personal a serviciului de resurse umane, incluzând experți în recrutare cu o înaltă calificare.

153. Din cauza lipsei de personal, comitetul nu a fost în măsură să se achite în integralitate de mandatul legal de a elabora planuri de rezoluție, de a adopta decizii de rezoluție și de a asigura armonizarea și consecvența în cadrul mecanismului unic de rezoluție (a se vedea **punctul 114**).

Recomandarea 3

Comitetul ar trebui să își accelereze eforturile în domeniul recrutării și ar trebui să doteze serviciul de resurse umane cu un efectiv adecvat pentru a putea face față în mod corespunzător nevoilor în materie de recrutare. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită angajării de experți în materie de rezoluție și de elaborare a politicilor, inclusiv la un nivel ierarhic superior. Dacă țintele în materie de personal nu pot fi atinse sau dacă sunt necesare măsuri provizorii, comitetul ar trebui să ia în considerare soluții alternative, cum ar fi creșterea numărului de detașări sau externalizarea.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: iunie 2018.

Cadrul de cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție trebuie ameliorat

154. Repartizarea sarcinilor operaționale între autoritățile naționale de rezoluție și comitet, precum și repartizarea responsabilităților continuă să fie neclare (a se vedea **punctul 122**). Nivelul actual al efectivelor echipelor interne de rezoluție nu este suficient (a se vedea **punctele 124 și 125**). Dotarea cu personal a acestor echipe intră în responsabilitatea atât a autorităților naționale de rezoluție, cât și a comitetului, acesta din urmă neavând însă nicio competență oficială de a influența contribuția autorităților naționale la personalul echipelor interne de rezoluție (a se vedea **punctul 123**). Nu se efectuează teste regulate în care să fie implicate autoritățile naționale de rezoluție, cu scopul de a se verifica funcționarea procesului de rezoluție (a se vedea **punctul 129**).

Recomandarea 4

Comitetul ar trebui să:

- (a) să clarifice repartizarea sarcinilor operaționale și a responsabilităților cu autoritățile naționale de rezoluție;
- (b) să se asigure că echipele interne de rezoluție dispun de un nivel adecvat de personal, inclusiv încurajând autoritățile naționale de rezoluție să aloce personal suplimentar, dacă este cazul;
- (c) să efectueze cu regularitate teste de rezoluție bancară și să se asigure că autoritățile naționale de rezoluție sunt implicate pe deplin în aceste teste.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării (a): cât mai curând posibil.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării (b): nu mai târziu de sfârșitul anului 2018.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării (c): cât mai curând posibil și, ulterior, cu regularitate.

Memorandumul de înțelegere cu BCE trebuie ameliorat

155. În opinia Curții, actualul memorandum de înțelegere cu BCE nu garantează faptul că comitetul primește toate informațiile de la BCE în timp util și în mod sistematic (a se vedea **punctele 132 și 133**). În plus, nu toate părțile memorandumului de înțelegere sunt făcute publice, lucru care nu este în concordanță cu cadrul legislativ (a se vedea **punctul 131**). Negocierile aflate în curs între comitet și BCE oferă ocazia de a se remedia pe deplin aceste probleme.

Recomandarea 5

Comitetul ar trebui să dialogheze cu BCE în vederea adaptării memorandumului de înțelegere astfel încât să se asigure că primește toate informațiile necesare pentru exercitarea funcției sale de rezoluție. În cazul în care va fi modificat, memorandumul ar trebui să fie publicat în conformitate cu cadrul legislativ.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: în cadrul discuțiilor în curs cu BCE, dar nu mai târziu de martie 2018.

Cadrul legislativ creează dificultăți pentru comitet

156. Actualul cadru legislativ creează o disparitate între mandatul comitetului și mandatul BCE. Comitetul este direct responsabil de planificarea rezoluțiilor băncilor mai puțin semnificative transfrontaliere, în timp ce supravegherea acestor bănci asigurată de BCE este doar una indirectă. Această situație impune comitetului o sarcină administrativă suplimentară, deoarece acesta trebuie să comunice direct și separat cu numeroase autorități naționale de rezoluție (a se vedea **punctul 135**).

157. Ca urmare a situației actuale în care BCE are statutul de observator permanent la toate sesiunile comitetului, dar nu și invers, comitetul depinde în totalitate de bunăvoința BCE pentru a avea acces la informații (a se vedea **punctul 142**).

158. Cadrul juridic în vigoare nu permite comitetului să aplice un moratoriu operațional pentru o bancă aflată în proces de rezoluție, iar actuala propunere prezentată de Comisie pentru modificarea Directivei privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare nu prevede un astfel de instrument în viitor (a se vedea **punctul 62**).

Recomandarea 6

Având în vedere experiența acumulată până în prezent în ceea ce privește punerea în practică a cadrului actual, comitetul ar trebui:

- (a) să invite organele legislative să adapteze regulamentele aplicabile pentru a armoniza mandatul autorității de supraveghere și pe cel al autorității de rezoluție în ceea ce privește băncile mai puțin semnificative transfrontaliere sau să garanteze în alt mod accesul deplin la informații al comitetului;
 - (b) să invite organele legislative să automatizeze în mai mare măsură fluxul de informații provenite de la autoritatea de supraveghere cu privire la băncile expuse la risc și cu privire la alte evoluții în curs care afectează competența comitetului;
-

(c) să invite organele legislative să analizeze și posibilitatea de a pune un instrument de moratoriu la dispoziția comitetului.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: martie 2018.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera IV, condusă de domnul Baudilio TOMÉ MUGURUZA, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 28 noiembrie 2017.

Pentru Curtea de Conturi

Klaus-Heiner LEHNE

Președinte

ANEXA I**IMAGINE DE ANSAMBLU A COMPONENTELOR CELOR MAI IMPORTANTE ALE CADRULUI UNIC DE REGLEMENTARE**

<u>TIP</u>	<u>Domeniu</u>	<u>Autor</u>	<u>Titlu</u>	<u>Link</u>
Directivă	Supraveghere și rezoluție	Parlamentul European, Consiliul	Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare: Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0059
Regulament	Supraveghere și rezoluție	Parlamentul European, Consiliul	Regulamentul MUR: Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/ALL/?uri=celex:32014R0806
Directivă	Cerințe prudențiale și supraveghere	Parlamentul European, Consiliul	CRD IV (Directiva privind cerințele de capital IV): Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32013L0036

<u>TIP</u>	<u>Domeniu</u>	<u>Autor</u>	<u>Titlu</u>	<u>Link</u>
			investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE	
Regulament	Cerințe prudențiale	Parlamentul European, Consiliul	CRR (Regulamentul privind cerințele de capital): Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32013R0575
Directivă	Scheme de garantare a depozitelor	Parlamentul European, Consiliul	Directiva privind schemele de garantare a depozitelor: Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32014L0049
Standarde, orientări, recomandări și avize	Supraveghere și rezoluție; cerințe prudențiale; scheme de garantare a depozitelor	ABE, Comisia	Standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare obligatorii; ghiduri fără caracter obligatoriu, recomandări și avize	http://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/single-rulebook

ANEXA II**LISTA ELEMENTELOR DE PROBĂ CARE NU AU FOST FURNIZATE**

Nr. crt.	Descrierea/titlul documentului	Data solicitării
1.	Document care să descrie rolul direcțiilor operaționale	27 februarie 2017
2.	Informații privind o unitate de planificare a rezoluțiilor cu un efectiv complet, cu indicarea componenței din punctul de vedere al tipurilor de posturi (competențe și expertiză)	22 decembrie 2016
3.	Informații contextuale (analiză) cu privire la modul în care au fost definite diferitele posturi legate de rezoluție	27 februarie 2017
4.	Manualul (proiectul de manual) de gestionare a crizelor menționat în programul de activitate pentru 2017 al comitetului	17 ianuarie 2017
5.	Strategia informatică (proiectul de strategie) și justificarea	8 februarie 2017
6.	Modelul BCE pentru prezentarea informațiilor privind lichiditatea	17 ianuarie 2017
7.	Prezentare de ansamblu a deciziilor interne de politică	28 aprilie 2017
8.	Notificările de la BCE, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul MUR, privind măsurile de intervenție timpurie sau de supraveghere	10 ianuarie 2017
9.	Feedbackul comitetului către BCE cu privire la planurile de redresare și comunicările aferente	10 ianuarie 2017
10.	Orientările din partea BCE cu privire la evaluarea planurilor de rezoluție	10 ianuarie 2017
11.	Planuri de redresare bancară	14 martie 2017

ANEXA III**LISTA ELEMENTELOR LIPSĂ DIN REZUMATELE PLANURILOR INCLUSE ÎN EȘANTION**

- Rezumat în care să fie indicate liniile de activitate esențiale și funcțiile critice, motivele pentru care sunt menținute, precum și cele pentru care se preconizează separarea
 - Rezumat în care să fie prezentat calendarul rezoluției
 - Rezumat în care să fie indicate eventualele alternative la strategia de rezoluție
 - Rezumat în care să fie indicate eventualele alternative ale procesului decizional pentru punerea în aplicare a strategiei de rezoluție
 - Rezumat în care să fie indicate mecanismele de cooperare și de coordonare între autoritățile competente
 - Rezumat în care să fie prezentate informații în scopul evaluării
 - Mecanismele de schimb de informații între autoritățile competente
 - Rezumat în care să se indice dacă informațiile prezentate în conformitate cu articolul 11 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare sunt la zi
 - Rezumat în care să fie indicate mecanismele de asigurare a accesului la sistemele de plată necesar pentru menținerea funcțiilor critice
 - Rezumat al evaluării privind portabilitatea pozițiilor clienților
 - Confirmarea faptului că rezoluția nu este finanțată prin sprijin financiar public extraordinar, aport urgent de lichidități sau orice asistență nestandardizată sub formă de lichidități din partea băncii centrale
 - Rezumat în care să fie indicate măsurile propuse de către bancă sau grup sau impuse de autoritatea de rezoluție pentru a aborda sau a elimina obstacolele
-

Răspunsul Comitetului Unic de Rezoluție

I. Context

Comitetul Unic de Rezoluție (SRB) împreună cu Autoritățile Naționale de Rezoluție ale statelor membre participante ale Uniunii Bancare (ANR) constituie Mecanismul unic de rezoluție (SRM), unul dintre pilonii Uniunii Bancare, a cărei misiune este să asigure o rezoluție ordonată a băncilor aflate în dificultate și a grupurilor bancare din cadrul Uniunii Bancare, cu un impact minim asupra economiei reale și a finanțelor publice. Una dintre sarcinile esențiale ale SRB o reprezintă întocmirea planurilor de rezoluție pentru entitățile și grupurile care intră în competența sa.

Deoarece SRB se apropie de a treia aniversare de la înființarea sa și de a doua aniversare de la dobândirea întregului set de competențe de rezoluție, este momentul potrivit să facem bilanțul progreselor înregistrate până acum. În acest context, SRB salută raportul Curții de Conturi Europene (CCE), care va ajuta SRB să facă și mai multe progrese în realizarea acestei sarcini esențiale.

În această privință, SRB consideră necesar să scoată în evidență provocările cu care s-a confruntat în primii ani de operațiuni, progresul semnificativ făcut de SRB, împreună cu ANR, precum și drumul ce trebuie parcurs pentru a asigura îndeplinirea visului său de a deveni o autoritate de rezoluție de încredere și respectată, cu o mare capacitate de rezoluție.

II. Sfera și abordarea auditului (punctul IV din Sinteză și punctele 13-23)

Răspuns la punctul IV din Sinteză și la punctul 23

SRB dorește să aprecieze pozitiv cooperarea armonioasă dintre CCE și SRB pe toată durata auditului. SRB a oferit CCE acces extins la evidențele sale și la personalul său. Orice excepții de la acest acces s-au datorat următoarelor motive bine întemeiate:

- documentele solicitate nu erau perfectate încă sau existau numai în versiune de proiect la momentul desfășurării activității de audit pe teren;
- documentele solicitate proveneau de la BCE sau erau legate de activitatea BCE. În aceste situații, SRB i-a cerut CCE să adreseze solicitările direct la BCE; și
- documentele solicitate conțineau informații deosebit de confidentiale (adică informații sensibile, specifice băncilor, cu privire la care SRB are în general obligație de confidențialitate, cum este, de exemplu, cea prevăzută de articolul 88 din Regulamentul SRM). În acest caz, în vederea aplicării celor mai înalte standarde de confidențialitate, SRB a oferit echipei de audit acces parțial la anumite documente în condiții stricte.

III. Planurile de rezoluție (punctele V-VII din Sintează și punctele 24-83)

CCE scoate în evidență faptul că trebuie realizate lucrări suplimentare cu privire la întocmirea planurilor de rezoluție, inclusiv stabilirea unor date pentru îndeplinirea de planuri de rezoluție pe deplin conforme.

Ca observație generală, CCE a analizat elementele-cheie din planurile de rezoluție întocmite de SRB în anul 2016 („planurile de rezoluție 2016”), de aceea constatările sale nu reflectă progresele înregistrate pe parcursul ciclului de întocmire a planurilor de rezoluție 2017. Multe dintre constatările sale au fost abordate în planurile de rezoluție pregătite în acest an. Mai mult decât atât, raportul CCE cuprinde câteva informații de perspectivă cu privire la ciclurile de întocmire a planurilor de rezoluție începând cu anul 2017. Comentariile de mai jos ale SRB își propun, printre altele, să reflecte abordarea prioritizată actuală a SRB. SRB își prioritizează în permanență activitățile. Acest ciclu regulat de prioritizare se bazează pe riscuri, cântărind probabilitatea și impactul posibil al riscurilor, pe care SRB trebuie să le pună față în față și, pe baza ultimelor informații, prioritățile de lucru ale SRB pot fi astfel adaptate într-un mod flexibil.

Răspuns la punctul VII:

SRB nu a stabilit oficial data individuală pentru efectuarea planurilor de rezoluție pe deplin conforme pentru toate băncile care intră în competența sa. Totuși, conform abordării prioritizate a SRB, SRB a identificat deja băncile din perspectiva i) gradului de risc (de exemplu băncile cu un scor 4 obținut din „Procesul de supraveghere și evaluare” (scor SREP)), (ii) a complexității și (iii) a dimensiunii (de exemplu toate băncile de importanță sistemică globală) și le-a inclus printre băncile sale prioritare. Aceste bănci vor fi printre primele care vor avea un obiectiv MREL obligatoriu la nivel consolidat în ciclul de întocmire a planurilor de rezoluție pentru acest an. Mai mult decât atât, aceste bănci vor face parte din primul val de bănci care vor avea un plan de rezoluție pe deplin conform. Identificarea impedimentelor substanțiale va începe în 2018 și va fi urmată de notificări către Autoritatea Bancară Europeană (ABE) privind posibilitatea de rezoluție bancară. SRB își propune să aibă planuri de rezoluție de deplin conforme pentru toate băncile sale până în anul 2020. Trebuie observat că, după ce SRB stabilește că o bancă are un impediment esențial, planificat tot pentru 2019, întocmirea planului de rezoluție pentru banca respectivă este suspendată până când impedimentul esențial respectiv este înlăturat, așa cum prevede articolul 17 alineatul (2) din BRRD. Adoptarea unui plan de rezoluție pe deplin conform în acest caz ar fi, așadar, întârziată.

Răspuns la punctele 30 și 31:

În anul 2016, în vederea facilitării procesului de decizie (pe timp de criză și în afara acesteia), precum și evaluările orizontale și comparabilitatea între planurile de rezoluție, SRB a hotărât să includă în planurile de rezoluție numai informații esențiale. Aceste planuri de rezoluție includeau anexe (de exemplu cu privire la identificarea funcțiilor critice și a liniilor de afaceri esențiale, existența interdependențelor financiare) și au fost sprijinite în plus de documente de referință ce includeau analiza de bază și informații detaliate. Aceste documente de referință reflectă complexitatea fiecărei situații și, de aceea, variază foarte mult ca număr de pagini.

Răspuns la punctul 32:

Activitatea de întocmire a planurilor de rezoluție ale SRB începând cu anul 2017 prevede, pe lângă redactarea planurilor de rezoluție și a anexelor acestora, pregătirea „Notelor

tehnice de referință” (NTF). NTF au fost introduse în planurile de rezoluție ca documente de lucru intern ale SRM specifice băncilor, ce cuprind analiza tehnică și ipotezele ce stau la baza planurilor de rezoluție, în timp ce toate informațiile ce țin de luarea deciziilor privind planurile de rezoluție sunt incluse fie în textul principal al planului de rezoluție, fie în anexele sale. Pe parcursul ciclului de întocmire a planurilor de rezoluție 2017, echipele de rezoluție interne (ERI) au întocmit NTF privind funcțiile critice, accesul la infrastructurile pieței financiare și continuitatea operațională. Strategiile de rezoluție alternative fac parte din planurile de rezoluție, nu din NTF.

Răspuns la punctul 33:

Până la sfârșitul trimestrului întâi al anului 2018, se estimează că circa o treime din cele 120 de grupuri bancare pentru care SRB este autoritatea de rezoluție la nivel de grup vor avea așa-numitele planuri de rezoluție „de fază a treia” (adică planuri de rezoluție mai cuprinzătoare decât cele adoptate în 2016 și care includ de obicei determinarea obiectivului MREL la nivel consolidat).

Răspuns la punctul 38:

În ceea ce privește observațiile CCE privind analiza economică strategică, SRB constată că planurile de rezoluție 2016 au cuprins structura acționariatului și o descriere a modelului de afaceri al băncilor, inclusiv identificarea funcțiilor critice și a liniilor de afaceri esențiale.

Deși SRB este de acord că anumite informații financiare la nivel de persoană juridică sunt utile pentru întocmirea planurilor de rezoluție, acesta fiind motivul pentru care au fost prevăzute în manualul de întocmire a planurilor de rezoluție, nu există cerințe legale pentru a include informații financiare specifice în planurile de rezoluție.

Răspuns la punctul 41:

Pe lângă progresele SRB în domeniul funcțiilor critice, menționat deja în raportul CCE, SRB dorește să menționeze că în 2017 a dezvoltat și o politică cu privire la evaluarea datelor relevante și determinarea funcțiilor critice, care se aplică începând cu anul 2017.

Răspuns la punctul 42:

Ca răspuns la afirmația CCE că unele planuri de rezoluție 2016 făceau distincția între depozitele retail și cele corporative, dar nu toate, SRB dorește să menționeze că șablonul de funcții critice menționat în punctul 41 din raportul CCE face distincție între depozitele persoanelor fizice, cele ale persoanelor juridice (IMM și non-IMM) și cele guvernamentale, ca posibile funcții critice. Așadar, această distincție este reflectată în planurile de rezoluție ca parte a ciclului de întocmire a planurilor de rezoluție 2017.

Răspuns la punctul 43:

SRB dorește să precizeze faptul că, în conformitate cu cadrul juridic, numai depozitele garantate (adică depozitele de până la 100 000 EUR) sunt excluse automat de la recapitalizarea internă [articolul 27 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul SRM/articolul 44 alineatul (2) litera (a) din BRRD]. Toate celelalte depozite, inclusiv depozitele preferențiale, sunt, în principiu, eligibile pentru a fi recapitalizate intern și pot fi excluse de la recapitalizarea internă numai dacă autoritatea de rezoluție își exercită, numai în circumstanțe excepționale, dreptul de discreție prevăzut la articolul 27 alineatul (5) din Regulamentul SRM/articolul 44 alineatul (3) din BRRD.

În cazul în care acceptarea de depozite este identificată ca funcție critică, aceasta nu necesită automat excluderea acestor obligații de la recapitalizarea internă deoarece capacitatea băncii de a continua să accepte depozite nu este neapărat afectată de reducerea cantității acestor depozite în urma recapitalizării interne: infrastructura rămâne la locul ei pentru a face acest lucru, iar banca va continua să-și desfășoare activitatea ulterior recapitalizării interne. Așadar, excluderea lor ar putea fi justificată numai dacă, în cazuri excepționale, se consideră necesar din motive de stabilitate financiară potrivit articolului 27 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul SRM/ articolul 44 alineatul (3) litera (c) din BRRD.

Mai mult decât atât, SRB dorește să menționeze că, în practică, marea majoritate a băncilor care intră în competența SRB au un număr semnificativ de alte tipuri de pasive situate pe o poziție inferioară depozitelor preferențiale (adică depozitele de peste 100 000 EUR ale persoanelor fizice și ale IMM-urilor), care trebuie recapitalizate intern mai întâi și integral pentru a putea avea loc o recapitalizare internă a depozitelor preferențiale. Așadar, nevoia de a exclude depozitele preferențiale de la recapitalizarea internă este mai puțin probabil să apară în practică deoarece probabilitatea de a fi supuse recapitalizării interne este mai mică.

În fine, trebuie menționat că SRB va stabili obiectivele MREL la nivel consolidat pentru băncile prioritare ca parte a ciclului de întocmire a planurilor de rezoluție 2017.

Răspuns la punctul 47:

Trebuie precizat faptul că autoritățile de rezoluție nu sunt obligate să evalueze capacitatea unei bănci de a raporta informațiile necesare pentru o Schemă de garantare a depozitelor (SGD) în toate cazurile. Articolul 24 din Regulamentul delegat 2016/1075 al Comisiei (RD 2016/1075) explică faptul că autoritățile de rezoluție vor evalua mai întâi credibilitatea procedurii obișnuite de insolvență. Fezabilitatea - și astfel și capacitatea unei bănci de a raporta informațiile necesare către un SGD - trebuie evaluată numai dacă procedura obișnuită de insolvență este considerată credibilă. De aceea, în marea majoritate a planurilor de rezoluție 2016, această evaluare nu era necesară deoarece lichidarea băncii prin procedura obișnuită de insolvență nu era considerată credibilă.

Răspuns la punctul 48:

SRB dorește să menționeze că în cadrul juridic nu se prevede ca SRB să includă o evaluare a finanțării SGD disponibile. În mod special, articolul 24 alineatul (4) din RD 2016/1075 prevede că, la evaluarea fezabilității lichidării, SRB trebuie să evalueze numai capacitatea băncii de a furniza informațiile relevante.

Mai mult decât atât, nivelul de finanțare *ex ante* a SGD nu reprezintă numărul total de fonduri disponibile pentru SGD, deoarece Directiva 2014/49/UE (Directiva SGD sau DSGD) prevede surse de finanțare suplimentare, cum ar fi finanțarea *ex post*, pentru SGD.

Răspuns la punctul 60:

Inadecvarea sistemelor informatice ale băncilor pentru toate scopurile rezoluției, inclusiv recapitalizarea internă, a fost identificată ca un posibil impediment în calea rezoluției pentru multe bănci SRB. SRB le-a cerut băncilor sale să-și îmbunătățească sistemele informatice de gestiune pentru a aborda această problemă, iar ABE a convocat un grup de lucru pentru a oferi mai multe îndrumări băncilor în ceea ce privește capacitățile

așteptate din partea sistemelor lor informatice de gestiune pentru a întruni cerințele autorităților de rezoluție.

Răspuns la punctul 61:

Recapitalizarea internă a pasivelor este exercitată legal printr-un ordin administrativ și, de aceea, produce efecte din momentul ordinului respectiv. Implementarea ulterioară a recapitalizării interne poate necesita timp, însă pasivele nu vor fi scăpat de recapitalizarea internă în această perioadă de implementare.

Răspuns la punctul 62:

Vezi mai jos răspunsul la punctul XI din Sinteză (vezi Secțiunea VII din prezentul răspuns).

Răspuns la punctul 63:

În ceea ce privește forța executorie a instrumentelor de rezoluție, articolul 25 alineatul (3) litera (e) din RD 2016/1075 face referire la „forța executorie a instrumentelor de rezoluție care ar fi aplicate, în special în țări terțe”. Acest alineat trebuie interpretat ca făcând referire numai la forța executorie a instrumentelor de rezoluție în țări terțe, nu în UE, deoarece, potrivit articolului 66 din BRRD, măsurile de rezoluție adoptate într-un stat membru vor fi puse în aplicare în alte state membre. Prin urmare, nu este nevoie să se facă analiza forței executorii când dreptul aplicabil este cel al unui stat membru UE.

Răspuns la punctul 66:

SRB dorește să menționeze că, în măsura în care o bancă deține volume mari de emisiuni de obligațiuni retail, acest lucru a fost identificat ca posibil impediment în calea utilizării cu succes a instrumentelor de rezoluție, iar băncile au fost încurajate deja să reducă nivelul acestor emisiuni pe viitor.

Răspuns la punctul 67:

Inadecvarea sistemelor informatice ale băncilor pentru toate scopurile rezoluției, inclusiv evaluarea, a fost identificată ca un posibil impediment în calea rezoluției pentru multe bănci SRB. Vezi răspunsul SRB la punctul 60.

Răspuns la punctul 69:

SRB dorește să menționeze că, în prima jumătate a anului 2017, au fost elaborate note explicative privind continuitatea operațională în rezoluție și infrastructurile pieței financiare (IPF) și, de aceea, planurile de rezoluție 2017 vor cuprinde mai multe detalii în această privință.

Răspuns la punctul 76:

Vezi răspunsul SRB la punctul 33.

Răspuns la punctul 77:

În cadrul ciclului de întocmire a planurilor de rezoluție 2017 ce va fi implementat în 2018, SRB va stabili obiective MREL obligatorii la nivel consolidat pentru băncile prioritare.

Răspuns la punctul 78:

SRB dorește să menționeze că scorul SREP, printre alți factori (de exemplu dimensiune, complexitate), a fost folosit în stabilirea listei de bănci prioritare, care vor avea primele un obiectiv MREL consolidat obligatoriu ca parte a ciclului de întocmire a planurilor de rezoluție 2017.

La stabilirea obiectivului MREL consolidat obligatoriu, SRB va lua în considerare cerințele de capital ale băncii pentru Pilonul 2, care reflectă evaluarea prudențială, deoarece băncile cu scoruri SREP mai mari trebuie să îndeplinească de obicei cerințe de capital mai mari pentru Pilonul 2. Cerințele de capital pentru Pilonul 2 au un rol fundamental în calcularea atât a nivelului de absorbție a pierderilor, cât și a valorii de recapitalizare a MREL a unei bănci și sunt folosite de SRB la stabilirea obiectivelor MREL.

Totuși, din punct de vedere istoric, SRB a primit numai scorul SREP al unei bănci și o copie a scrisorii adresate băncilor care prezintă cerințele de capital ale acestora pentru Pilonul 2. În această etapă, SRB nu a primit o analiză sau evaluare detaliată care să susțină scorul SREP al unei bănci, de aceea această analiză sau evaluare nu este folosită pentru a oferi mai multe informații cu privire la obiectivul MREL al unei bănci. În contextul revizuirii memorandumului de înțelegere încheiat cu BCE, se preconizează că SRB va avea acces la evaluarea SREP detaliată pentru băncile prioritare, acestea fiind cele cu scor SREP 4 sau un scor SREP 4 cu un sub-scor 4.

Răspuns la punctul 79:

Băncile au fost informate despre deficitele orientative de îndeplinire a obiectivelor lor MREL în 2016 și sunt organizate ateliere cu băncile în trimestrul patru al anului 2017, în care băncile vor fi puse la curent cu deficitele actuale pe baza datelor de la finalul anului 2016. Obiectivele MREL consolidate obligatorii ce vor fi stabilite în 2017 vor fi însoțite de o perioadă de tranziție în care băncile respective vor fi obligate să remedieze deficitele identificate în obiectivele lor MREL.

Răspuns la punctul 80:

Articolul 22 alineatul (1) din RD 2016/1075 prevede un „rezumat al planului, inclusiv o descriere a instituției sau a grupului și un rezumat al elementelor menționate la punctele 2-8” din același articol. Se menționează „rezumat al elementelor”, nu „rezumat al fiecărui element în parte”. Articolul 22 alineatele (2)-(8) din RD 2016/1075 enumeră categoriile de informații ce trebuie incluse în plan. Așadar, cerința este un rezumat al diferitelor categorii.

Răspuns la punctul 81:

Planurile de rezoluție 2016 au fost primele planuri adoptate de SRB, prin urmare au fost primele planuri divulgate în sinteză băncilor. De aceea, până la momentul adoptării planurilor de rezoluție 2016 nu s-a primit niciun răspuns. Răspunsul primit până acum de la bănci va fi reflectat în iterațiile ulterioare ale planurilor de rezoluție.

IV. Îndrumări privind Planurile de rezoluție (punctele VIII din Sinteza și punctele 84-102)

Răspuns la punctele VIII din Sinteza și 84:

SRB dorește să evidențieze faptul că un program de lucru ambițios pentru pregătirea unor note explicative pe diferite teme legate de rezoluție, cu livrarea notelor respective programată în diferite momente ale anului 2017 și ale primei jumătăți a anului 2018. În acest sens, SRB dorește să facă referire cu scop orientativ la notele explicative elaborate pe următoarele teme: îndrumări pentru ERI cu privire la funcțiile critice, accesul la IPF, continuitate operațională și MREL. Aceste note au servit ca informații pentru redactarea planurilor de rezoluție în 2017.

În ceea ce privește MREL, SRB a adoptat o politică pentru stabilirea MREL în octombrie 2017 și va stabili obiective MREL consolidate obligatorii în 2017. Politica MREL a fost comunicată ERI și va servi ca informație pentru redactarea planurilor de rezoluție în ciclul de întocmire a planurilor de rezoluție 2017.

Răspuns la punctul 91:

Ca răspuns la afirmația CCE că „*până în prezent, nu s-au furnizat însă orientări cu privire la conținutul planurilor de rezoluție condensate*”, SRB dorește să menționeze că SRB a pregătit în prezent șabloane pentru planurile de rezoluție ce vor fi folosite de ERI. Aceste șabloane noi oferă îndrumări cu privire la conținutul planurilor.

Răspuns la punctul 92:

La începutul anului 2016, a fost creat un grup special de acțiune constând în reprezentanții SRB și ANR pentru a lucra pe problema obligațiilor simplificate. Ca urmare a acestor lucrări, în septembrie 2016, nota privind politicile referitoare la obligațiile simplificate (OS) pentru instituții mai puțin semnificative (IMPS) a fost pregătită și adoptată de către SRB și prezentată în plenul său.

Nota privind politicile definește principalele principii pentru a îndruma aplicarea obligațiilor simplificate pentru IMPS și specifică cerințele minime pentru conținutul planurilor de rezoluție pentru instituții cu obligații simplificate.

Între timp, s-au desfășurat lucrări la nivelul ABE cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare (STR) pentru aplicarea obligațiilor simplificate. STR au fost supuse consultării publice, care s-a încheiat la data de 8 august 2017, și urmează să fie validate de Comisie. STR înlocuiesc nota de politică a SRB, care va fi prin urmare revizuită și actualizată odată ce STR sunt validate și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

În ceea ce privește băncile care intră în competența directă a SRB, nu s-a luat nicio decizie pentru a aplica obligația simplificată în cazul acestor bănci. Având în vedere dimensiunea și complexitatea băncilor care intră în competența SRB, se preconizează că OS se vor aplica numai câtorva dintre băncile care intră în competența SRB, dacă va fi cazul, și prin urmare determinările privind OS nu au fost o prioritate a SRB.

Răspuns la punctul 93:

În 2017, SRB a stabilit o rețea de experți în rapoarte privind rezoluția, responsabili cu evaluarea surselor de informații existente, identificând golurile de informații și înaintând propuneri de îmbunătățire a rapoartelor privind rezoluția. Constatările acestei rețele introduse într-un [nou set de Șabloane ABE](#), dezvoltate de o rețea de experți ABE însărcinați cu revizuirea Standardelor tehnice de punere în aplicare referitoare la raportarea privind rezoluția (astfel cum sunt reflectate în Regulamentul de punere în aplicare 2016/1066 al Comisiei). Noul set de șabloane ABE ia în considerare șabloanele

elaborate anterior de SRB (cum ar fi șabloanele de LDT, IPF și Funcții critice). Noul set de șabloane ABE sunt acum complet compatibile cu șabloanele SRB existente. Trebuie menționat că în sezonul de raportare 2017, SRB a dispus ca băncile să nu completeze anumite șabloane ABE în care informațiile cerute de șabloane erau deja acoperite de șabloanele SRB.

Răspuns la punctul 94:

Vezi răspunsul SRB la VIII din Sinteză și 84.

Răspuns la punctul 99:

SRB a dezvoltat un șablon de funcții critice și îndrumări pentru autoevaluările băncilor, ce a fost folosit pentru colectarea datelor și a informațiilor în ciclul de întocmire a planurilor 2017. De asemenea, împreună cu ANR, a pregătit orientări de politică cu privire la determinarea funcțiilor critice pentru a mări coerența la nivelul ERI atunci când realizează evaluarea stării critice. Șablonul și orientările au dus deja la o coerență și o comparabilitate mai bună a evaluărilor funcțiilor critice comparativ cu anul 2016, deoarece aliniază metodologia și indicatorii folosiți pentru identificarea funcțiilor critice. Totuși, trebuie menționat că analiza funcțiilor critice nu este un exercițiu de „apăsare de buton”; rezultatul final se bazează pe raționamentul calificat al ERI. Având în vedere că diferitele concluzii și analize sunt acum mai bine comparabile, se preconizează că inconsecvențele la nivelul ERI și al țărilor vor fi mai ușor detectate și că vor scădea în timp. Pentru a facilita aceste comparații, SRB a dezvoltat un instrument de analiză comparativă și l-a folosit pentru a sprijini ERI în formarea mai bună a raționamentelor lor.

Răspuns la punctul 100:

Deși nu trebuie luate niciun fel de măsuri oficiale cu privire la impedimentele posibile identificate până în 2018, băncile sunt informate despre aceste impedimente posibile și sunt încurajate să ia măsuri adecvate pentru a le înlătura.

Răspuns la punctul 101:

Vezi răspunsul SRB la VIII din Sinteză și 84.

Răspuns la punctul 102:

În 2017, SRB a adoptat un set de 16 Standarde de control intern (SCI) care cuprind 96 de cerințe inspirate în principal din SCI pentru gestiune eficientă emise de Comisia Europeană în luna iunie 2014. Planul de lucru pentru anul 2018 al Biroului de Control Intern (BCI) va prevedea foaia de parcurs pentru punerea în aplicare a SCI în cadrul SRB.

V. Adecvarea resurselor la SRB (punctul IX din Sinteză și punctele 103-118)

Răspuns la punctul IX:

Vezi răspunsul SRB la punctele 114 și 115.

Răspuns la punctul 105:

Deși anul 2016 s-a dovedit a fi un an dificil pentru SRB sub aspectul îndeplinirii obiectivelor de angajare de personal, în 2017 SRB a depus un efort deosebit în prioritizarea campaniilor sale de recrutare, recrutând aproximativ 160 de membri de personal, care și-au ocupat deja posturile sau se vor alătura SRB în următoarele săptămâni/luni.

Răspuns la punctele 106-109:

Vezi răspunsul SRB la punctele 114 și 115.

Răspuns la punctul 110:

Deficiențele de personal din echipa TIC sunt abordate în prezent cu o serie de posturi vacante planificate a fi făcute publice în următoarele luni. Echipa ar trebui să fie în număr complet în cursul anului 2018. Între timp, o serie de proiecte de dezvoltare se află deja în derulare. Pentru a sprijini activitățile de planificare ale rezoluției, s-a ajuns la un acord împreună cu BCE pentru a personaliza și utiliza instrumentul principal pentru supraveghere, și anume IMAS, în scopuri legate de rezoluție. Prima lansare a acestui nou sistem este planificată a fi realizată pe tot parcursul SRM până la sfârșitul primului trimestru al anului 2018.

Răspuns la punctul 114:

De la începutul anului 2017, SRB a planificat și desfășurat o serie de mari proceduri de selecție care au dus la încadrarea a peste 100 de angajați. Pe scurt, SRB va avea 306 membri de personal în prima parte a anului 2018. Echipa de recrutări desfășoară o serie de selecții ce vor permite Agenției să atingă obiectivul de 350 de membri de personal în 2018.

Răspuns la punctul 115:

Pe parcursul auditului, SRB s-a aflat deja în procesul de selecționare atât a personalului AST, cât și a personalului AD pentru a-și consolida echipa de resurse umane. Prin urmare, funcția de resurse umane este îndeplinită în prezent de 15 persoane, din care șapte lucrează exclusiv pe recrutări. În plus, SRB a angajat o serie de membri de personal provizoriu pentru a susține procedurile de recrutare din primele șase luni ale anului 2017. Prin urmare, SRB a putut desfășura trei mari selecții pentru unități de rezoluție, care i-au permis SRB să selecționeze încă 80 de angajați, care fie și-au ocupat deja posturile, fie se vor alătura SRB în următoarele săptămâni/luni.

VI. Cooperarea cu Autoritățile naționale de rezoluție (ANR) (punctul X din Sinteză și punctele 120-129)

Răspuns la punctele X din Sinteză, 122 și 124:

SRB, în plenul său, a adoptat recent un model de lucru-țintă ce alocă roluri și sarcini în cadrul SRM, inclusiv operarea unor echipe de rezoluție interne. Experiențele SRB avute până în prezent au demonstrat că există acum o mai mare claritate cu privire la repartizarea sarcinilor între SRB și ANR. Claritatea obținută va fi reflectată în analiza viitoare a cadrului de cooperare dintre SRB și ANR.

În ceea ce privește angajarea de personal, Vezi răspunsurile SRB la punctele 114 și 115.

Răspuns la punctele 126 și 128:

Începând din luna iunie 2016, când a fost primit de la o ANR prima măsură legată de proiectele de rezoluție, s-a folosit o funcție de supraveghere limitată. De atunci, SRB a evaluat aproximativ 430 de măsuri legate de proiectele de rezoluție transmise de 9 ANR. În ciuda resurselor limitate aflate la dispoziția funcției de supraveghere a SRB, a fost asumată o supraveghere reactivă în conformitate cu cerințele Regulamentului SRM.

În luna octombrie 2016, SRB a instituit și un grup de acțiune pentru supravegherea IMPS, dedicat problemelor legate de activitatea ANR referitoare la IMPS. În prezent, SRB primește suficiente informații legate de lucrările în curs de desfășurare din cadrul ANR prin intermediul acestui grup de acțiune. Funcția de supraveghere a SRB nu necesită supravegherea activităților zilnice ale ANR, ci își propune să asigure funcționarea coerentă și eficientă a SRM în întreaga uniune bancară.

VII. Cadrul de cooperare cu BCE și propunerile legislative (punctul XI din Sinteza și punctele 130-142)

Răspuns la punctul XI din Sinteza (cu privire la propunerile legislative și instrumentul de moratoriu):

SRB s-a angajat împreună cu Comisia în legătură cu eventuale amendamente la Regulamentul SRM. Printre acestea s-a numărat furnizarea unor posibile revizui ale BRRD pentru a aborda atât probleme tehnice, cât și probleme de politică la nivel mai înalt. Referitor la propunerea de moratoriu, SRB a sprijinit propunerea Comisiei din noiembrie 2016, observând beneficiile posibile pentru autoritățile de rezoluție. SRB susține disponibilitatea instrumentului de moratoriu ca măsură excepțională care să fie folosită unde este necesar pentru aplicarea efectivă a instrumentelor de rezoluție. Durata instrumentului de moratoriu trebuie să fie suficient de lungă pentru a fi efectivă, dar nu atât de lungă încât să pericliteze stabilitatea pieței financiare. Domeniul de aplicare a instrumentului de moratoriu trebuie să asigure și faptul că moratoriul poate fi efectiv și să permită autorității de rezoluție să acopere suficiente pasive pentru a atinge obiectivele instrumentului. Dacă este bine adaptat, avantajele acestui instrument ar putea depăși riscurile.

Răspuns la punctele XI din Sinteza, 132 și 133:

SRB și BCE se află în curs de actualizare a memorandumului de înțelegere dintre aceștia în lumina experienței lor de doi ani cu privire la memorandumul de înțelegere existent. Noul memorandum de înțelegere va include un schimb automat de informații mai puternic cu privire la bănci, în special băncile identificate ca având un risc de faliment (scor SREP 4 sau 3, cu sub-scor SREP 4). Noul memorandum de înțelegere este programat să fie agreeat și pus în executare cel târziu până la sfârșitul trimestrului 1 al anului 2018. Mai mult decât atât, rapoartele privind procesul de evaluare a adecvării lichidității interne a instituției (ILAAP) și procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) sunt acum partajate automat cu ERI pentru toate băncile în urma unei decizii a consiliului de supraveghere al BCE.

Răspuns la punctul 141:

Ca răspuns la afirmația CCE conform căreia SRB nu a stabilit încă o metodologie pentru a evalua dacă o bancă este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în

dificultate, SRB menționează că își pregătește în mod activ politica în acest domeniu, identificând unde ar putea eventual folosi această capacitate, ținând cont de legătura dintre Valuation 1 și FOLTF și de nevoia de a evita apariția de evaluări suprapuse în urma cărora acesta ar acționa ca supraveghetor din umbră.

Mai mult decât atât, SRB menționează că, atâta timp cât rolul SRB cu privire la declarația FOLTF este important ca o garanție în cadrul sistemului de a reduce la minim atitudinea de indulgență prudentială, responsabilitatea primară de a-și asuma această evaluare îi aparține supraveghetorului, care are cel mai bun acces la toate informațiile relevante.

La momentul auditului, SRB nu își exercitase încă această competență (în toate cazurile de criză recente, BCE și-a asumat decizia FOLTF așa cum a fost prevăzută în Regulamentul SMR).

VIII. Concluzii și recomandări

Răspuns la Recomandarea 1:

Recomandarea este parțial acceptată. În mod special:

- (a) Deși SRB nu a stabilit oficial o dată individuală pentru finalizarea unor planuri de rezoluție pe deplin conforme pentru toate băncile care intră în competența sa, SRB folosește deja o abordare prioritizată (vezi răspunsurile SRB din secțiunea „Planurile de rezoluție” de mai sus). Potrivit ultimei abordări, băncile cu un risc mai mare au fost deja identificate și fac parte din băncile prioritare ale SRB, care beneficiază de cele mai cuprinzătoare planuri de rezoluție ale SRB, și anume planurile „de fază a treia”. Finalizarea unor planuri de rezoluție pe deplin conforme pentru toate băncile SRB este, de asemenea, planificată pentru anul 2020, dintre care unele planuri vor ajunge la acest nivel de finalizare în anul 2019.
- (b) Identificarea impedimentelor esențiale va începe în 2018, fiind urmată în consecință de notificări către ABE cu privire la posibilitatea de rezoluție bancară.
- (c) Această recomandare va fi respectată în ciclul de întocmire a planurilor de rezoluție 2018.

Răspuns la Recomandarea 2:

Recomandarea este acceptată, mai puțin data de punere în aplicare. În mod special:

- (a) Politica MREL a SRB a fost adoptată în octombrie 2017 și va fi implementată în ciclul de întocmire a planurilor 2017. În 2018 va fi pregătită o politică privind eliminarea impedimentelor pentru a fi implementată în ciclul de întocmire a planurilor 2018. Toate băncile SRB vor avea planuri de rezoluție pe deplin conform până la ciclul de întocmire a planurilor de rezoluție 2020.
- (b) Manualul privind întocmirea planurilor de rezoluție va fi actualizat în 2018.
- (c) Indicațiile cu privire la scenariile de rezoluție prevăzute în cadrul de reglementare pentru a fi incluse în planurile de rezoluție vor fi incluse în manualul privind întocmirea planurilor de rezoluție, astfel cum va fi actualizat în 2018.

Răspuns la Recomandarea 3:

Recomandarea este acceptată. În mod special, în lumina răspunsurilor oferite la punctele 114 și 115, SRB dorește să menționeze că au fost făcuți deja pași importanți ce vor permite atingerea nivelurilor dorite atât pentru angajarea de personal la departamentul de resurse umane al SRB, cât și în general la SRB în prima parte a anului 2018.

Răspuns la Recomandarea 4:

Recomandarea este acceptată. În mod special:

- (a) Referitor la recomandarea de a clarifica repartizarea operațională a sarcinilor și responsabilităților cu ANR, SRB, în plenul său, a adoptat recent un model de lucru-țintă, ce alocă roluri și sarcini în cadrul SRM, inclusiv operarea unor ERI. Claritatea mai mare obținută datorată experienței din trecut va fi reflectată și în analiza viitoare a cadrului de cooperare dintre SRB și ANR.
- (b) Deși SRB nu poate asigura decât angajarea de personal potrivit în echipele de rezoluție interne ale personalului SRB, SRB va comunica recomandarea ABE către ANR și va discuta cu acestea posibilitatea de a aloca personal suplimentar acolo unde se consideră necesar.
- (c) SRB dorește să menționeze că a planificat deja două exerciții de simulare pentru 2018.

Răspuns la Recomandarea 5:

Recomandarea este acceptată. În mod special, SRB și BCE își actualizează în prezent memorandumul de înțelegere. Acesta trebuie adoptat cel mai târziu în primul trimestru al anului 2018. Memorandumul de înțelegere și anexa sa vor fi publicate ulterior.

Răspuns la Recomandarea 6:

Recomandarea este acceptată. În mod special:

- (a) Vezi răspunsul SRB la punctul XI.
- (b) SRB a mai menționat importanța îmbunătățirii fluxului de informații de la supraveghetor (inclusiv prin eventuala prezență a SRB în Consiliul de supraveghere în mod automat) și va continua să sublinieze această problemă. Vezi și răspunsul SRB la punctele 132 și 133.
- (c) Vezi răspunsul SRB la paragraful XI.

Etapa	Data
Adoptarea planului de audit / Demararea auditului	8.11.2016
Trimiterea oficială către Comitetul Unic de Rezoluție a proiectului de raport	12.10.2017
Adoptarea raportului final după procedura contradictorie	28.11.2017
Primirea răspunsurilor oficiale ale Comitetului Unic de Rezoluție în toate versiunile lingvistice	11.12.2017

Comitetul Unic de Rezoluție are sediul la Bruxelles și a fost înființat în 2014, ca un element al răspunsului politic la criza financiară. Misiunea sa este rezoluția acelor bănci din domeniul său de competență care sunt în curs de a intra în dificultate. În momentul de față, în domeniul de competență al comitetului intră în jur de 140 de bănci din zona euro.

În cadrul auditului, s-a evaluat calitatea normelor și a orientărilor globale ale comitetului, planificarea rezoluției pentru fiecare bancă, precum și dacă efectivul de personal al comitetului este adecvat sau nu. Curtea a identificat deficiențe în toate aceste domenii, însă trebuie subliniat că înființarea comitetului de la zero a reprezentat o provocare considerabilă și că toate deficiențele trebuie privite în acest context.

Curtea formulează o serie de recomandări cu privire la elaborarea planurilor de rezoluție și la finalizarea normelor și a orientărilor comitetului. De asemenea, Curtea recomandă comitetului să îmbunătățească nivelul de dotare cu personal și procedurile privind resursele umane.

40
1977 - 2017

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/Pages/ContactForm.aspx

Website: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors

© Uniunea Europeană, 2017.

Pentru utilizarea sau reproducerea în orice fel a unor fotografii sau a altor materiale pentru care Uniunea Europeană nu deține drepturile de autor, trebuie să se solicite acordul direct de la deținătorii drepturilor de autor.